Milliyet

ÇOCUK

2 Mayıs 1983 ● Sayı: 18 ● 50 Lira

TÜRK TİCARET BANKASI
İŞBİRLİĞİ İLE HAZIRLANAN

BİLGİNLER ve BULUŞLAR ANSİKLOPEDİSİ
Ekl ile

PINAR SÜT

"sağlığınız için"

AjansMar

Milliyet
ÇOCUK

İmtiyaz Sahibi:
AYDIN DOĞAN
Genel Müdür:
MUHİTTİN KAZIMOĞLU
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü:
MEHMET İLKORUR
Adres:
MİLLİYET ÇOCUK DERGİSİ
Milliyet Yayınları, Prof. Kâzım İsmail Gürkan Cad. No: 10 Cağaloğlu-İSTANBUL
Telefon:
26 83 86
Abone ve Satış İçin Başvuru:
Milliyet Çocuk Dergisi —Satış Servisi, Cağaloğlu-İstanbul
Telefon:
28 42 67
Abone Koşulları:
Yıllık: 3770.-TL.
Altı Aylık: 1885.-TL
Milliyet Yayın A.Ş. tarafından hazırlanmış, Milliyet Ofset Tesisleri'nde basılmıştır.
Türkiye'de Satış Fiyatı:
50 Lira
Kıbrıs'ta Satış Fiyatı:
70 Lira
2 Mayıs 1983
Yıl: 13 Sayı: 18 Cilt: 6

BİZDEN SİZE

ANNELER GÜNÜ KUTLU OLSUN

BÜYÜK önderimiz **Mustafa Kemal Atatürk**'ün 27 Ocak 1923'te annesinin ölümü üzerine, İzmir'de yaptığı konuşmanın son bölümünü birlikte bir kez daha anımsayalım. O diyor ki:

"Annemin mezarı önünde ve Tanrı'nın yüce katında söz verip ant içiyorum ki, ulusumun bu kadar kan dökerek elde ettiği egemenliğini koruması ve savunulması için gerekirse annemin yanına gitmekte gecikmeyeceğim. Ulus egemenliği uğrunda canımı vermek, benim için bir vicdan borcu olsun, namus borcu olsun..."

O'nun söz verdiği gibi, egemenliğimizi koruması ve sağlaması, bize bu mutlu günleri kazandırmıştır. Büyük önderin sayesinde, bu hafta 28. **"Anneler Günü"**nü kutlayabiliyoruz. Annelerimize sevgi dolu yüreklerimizi sunuyor, 1983 yılının mutluluk içinde geçmesini diliyoruz.

UZUN bir süredir dergimizde serüvenlerini izlediğiniz **Nuri Kurtcebe**'nin yarattığı **"Gaddar Davut"** adlı çizgiromanımız, gelecek sayımızda sona eriyor. Önümüzdeki haftadan başlayarak, sizlere yepyeni bir çizgi roman sunmaya başlayacağız.

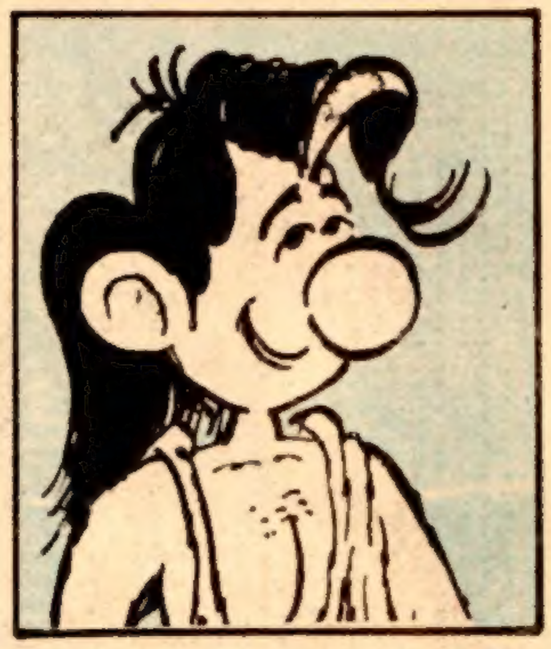

Zübeyde Hanım

ÖDÜLLÜ Yarışma'mız için gönderdiğiniz şiir, resim, karikatür ve öykülerinizin değerlendirmesi sürüyor. Yurdun dört bir yanından gelen ürünleriniz ayrılarak, büyük jürimizin değerlendirmesine sunuluyor. Bu arada, yarışmamıza ürünlerini yollayan okurlarımıza da bir müjde verelim:

Bize gönderdiğiniz yapıtlar, yarışmada derece almayıp da yayımlanmaya değer bulunanlar, derginizin **"Okurdan Okura"** köşesinde zaman zaman yayımlanacak.

Esenlik dileklerimizle...

İÇİNDEKİLER

Okurun Sesi 3
Beşler Çetesi 4-8
Ödüllü Yarışma 9
Öykü-Şiir 10-11
Red Kit 12-15
Tarihte Bu Hafta 16
Tarihimizden Öyküler 17
Küçük Kız 18-21
Yaşanmış Serüvenler . 22-23
Esrarlı Ev 24-25
Mırnav 26
Mac Coy 27-30
Anneler Günü 31
Yeni Gazete 32-33
Bilmece Bulmaca 34-35
Kırk Ambar 36-37
Okurdan Okura 38-39
Cimcime 40-43
Sinema-TV 44-45
Çılgınlar Ormanı 46
Gaddar Davut 47-50

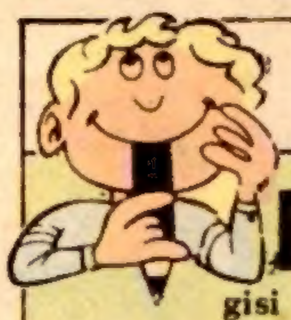

OKURUN SESİ

BU sayfada yayınlanacak dilek ve eleştirilerinizi içeren mektuplarınızı "Milliyet Çocuk Dergisi "Okurun Sesi" Cağaloğlu/İstanbul" adresine bekliyoruz.

Derginizi seviyor ve sürekli alıyorum. Büyük bulmaca ve Hafiye 99'u arttırın. Sürekli roman değil, kısa bir roman yayınlarsanız sevinirim.

Ertan Karabıyık (Germencik)

Milliyet Çocuk Dergimizi her hafta severek almaktayım. Yalnız bir ricam var. Çılgınlar Ormanının yayından kaldırılması, yerine pul köşesini daha geniş bilgilerle verilmesidir.

Öznur Özdemir (İstanbul)

Milliyet Çocuk Dergisi'ni 1980 yılından beri severek alıyorum. Yeni verdiğiniz ansiklopediyi bize verdiğiniz için teşekkür ederim. Eskiden olduğu gibi, poster yayınlamanızı istiyorum. Üç izci, Red Kit, Mırnav, Kırk Ambar gibi bölümlerinizi seviyorum. Derginizin, başarılarının hiçbir zaman eksik olmamasını temenni ederim.

Suat Yanç

Derginizi iki yıldır sürekli alıyorum. Yeni çıkan ansiklopediyi çok beğendim. Ayrıca derginizde poster yayınlarsanız çok sevinirim.

Aydın Filizoğlu (Karamürsel)

Dergimizi sürekli almaktayım. Çok hoşuma gidiyor. Red Kit, Beşler Çetesi, Mırnav, Yaşanmış Serüvenler, Bilmece Bulmaca, Cimcime, Gaddar Davut ve Çılgınlar Ormanını çok seviyorum. Sizden isteğim, ünlü çizgi romanların posterlerini yayınlamanız.

Burak Fedakâr (İstanbul)

BEŞLER ÇETESİ

ALTIN KALYONUNUN ESRARI / 8

OYA'CIK, KÜÇÜK ARAŞTIRICILARIN İZİNİ BULMAYA ÇALIŞIRKEN ÖNÜNE ÇIKAN BAZI ZORLUKLAR KARŞISINDA, DEĞERLİ BİR ZAMANI YİTİRDİĞİNİN BİLİNCİNDEDİR. AMA SONUNDA...

SUNA! BORA! KAYA!

ARKADAŞLARINA HABERİ HEMEN VERİR.

HEMEN GİTMELİYİZ BURDAN! HER SANİYE GELEBİLİR SOYGUNCULAR!

OYA HAKLI! GİTSEK İYİ EDERİZ!

JANDARMALARIN İŞİ BU! ONLARA HABER VERELİM!

ZAMANINDA GELİRLER BU KEZ, UMARIM!

ŞÖYLE BİR DÜŞÜNCEM VAR; POLİSE BİLDİRMEDEN ALTINLARI BİR YERE SAKLANSAK! ÇALINMAZLAR HİÇ DEĞİLSE!...

OFF... SONUNCU BU!

ÇOK İYİ BİR GİZLEME YERİ DEĞİLDİR KUYULAR! AMA ONLARDAN BAŞKA DA YER YOK Kİ GİZLENECEK!

TAŞ MEZARIN ÜSTÜNÜ KAPATMALIYIZ!

ONLAR İŞTE!

DURUN BİR DAKİKA! BİR ARABA SESİ GELİYOR KULAĞIMA!

CAN KULESİNDE SAKLANALIM!

ALTINLARI ALDIĞIMIZ GİBİ YALLAH BAŞKA BİR ÜLKEYE!

YA MANGALYÜREK!

HIMM...AYIRIRIZ ONUN PAYINI DA!

TÜH, KÖR ŞEYTAN; İÇİ TAMTAKIR! KANDIRDILAR BİZİ!

OLAMAZ, HAYIR!

DİKKAT ETSENE, KAYA!

KAAiiii

DUYDUN MU?

ŞU ESKİ ÇAN KULESİNDEN GELİYOR SES! BİR KÖPEĞİN İŞİ NE ÇAN KULESİNDE? EĞER

O PİS YUMURCAKLARIN İTİ Mİ DEMEK İSTİYORSUN YANİ?

ALTINLARIN NASIL YOK OLDUĞUNU ANLAYACAĞIZ GALİBA?

BURAYA GELİYORLAR!

ÇABUK OLUN! KULE KAPISININ ARKASINA DESTEK VURALIM! EĞER ZORLAYIP AÇARLARSA ÇANLARIN İPLERİNE TUTUNUP KİRİŞİ KIRARIZ.

BOOM!

BURADA KALIYORUM BEN. JANDARMALARA HABER VERİN SİZ!

DELİRDİN Mİ SEN?

NEE?

ÇAPKIN GEÇEMEZ ORDAN! O SOYGUNCULARIN ELİNE ÖLSEM BIRAKMAM ONU! HADİ DURMAYIN, YARDIM İSTEYİN! KALIYORUM BEN ONUNLA!

SEN KALIRSAN BEN DE KALIRIM!

BENİ SAVUNMAK İÇİN KALMAK İSTİYORSUN, ÇAPKIN BUNU SENDEN DAHA İYİ YAPAR KAYA 'CIĞIM!

CRAAAK!

MERDİVENİ ÇIKIYORLAR... DURMAYIN, CABUK OLUN! ÖNEMLİ OLAN OYA'NIN GÜVENLİĞİNİ SAĞLAYIP POLİSE HABER VERMEK! SONRA DA BANA YARDIMA GELİRSİNİZ!

DAYAN SUNA! DÖNECEĞİZ HEMEN!

BLAM!

GRRRRRR

İŞTE O PİS YUMURCAĞIN TA KENDİSİ.

NEREDE ÖBÜRLERİ? NEREDE ALTINLAR?

USLU DUR ÇAPKIN! USLU DUR!

GRRRR

KONUŞSANA BE! YİTİRECEK ZAMANIMIZ YOK BİZİM!

BENİM ÇOK!

KÖPEĞE DİKKAT ET DEMİRBİLEK!

GRRRAOWAR

BİR ADIM DAHA ATARSAN BIRAKIRIM KÖPEĞİ!

EN YAKIN TELEFON KULÜBESİNE GİT, JANDARMAYI BULDUĞUNDA, YÜZBAŞI YAMAN'I İSTE.. ANLADIN MI?

KENDİNİZE DİKKAT EDİN!

YALÇIN! DUR BEKLE!

YARDIM ETMEN GEREK BİZE YALÇIN!

ŞURAYA BAK; YALÇIN'A NE KADAR BENZİYOR!

O...O.. OLAMAZ! Sİ... SİLÂH...SIZ SAL...DI...RAMAYIZ. ON... LARA!

ÇA...ÇA...KI-DAN BAŞKA BİR ŞE...YİM YOK BE-NİM!..

YOO, HAYIR; ONDAN DAHA İYİSİ VAR SENDE YALÇIN!

HARİKA BİR DÜŞÜNCEM VAR! BU DÜDÜKLER-. LE ESASLI BİR MÜZİK PARÇASI ÇALACAĞIZ ONLARA ŞİMDİ!

ÇOK UZADI BU GÜLÜNÇ OYUN ARTIK! NERDE OLDUĞUNU SÖYLEYECEK MİSİN ALTINLARIN!

İLERLEYİM DEMEYİN SAKIN!

BIRAKACAĞIM ARTIK ÜSTÜNÜZE!

KRAORRRR

DÜÜT... DÜÜÜT... POLİS! TESLİM OLUN!

POLİS FALAN DEĞİL, O VELETLER YİNE!

DİKKAT ET, TÜYÜYOR KIZ!

Sürecek

TÜRKİYE'NİN
EN BÜYÜK
ÇOCUK DERGİSİ

Milliyet
ÇOCUK

ÖDÜLLÜ YARIŞMA

SİZLERİ, ÜRÜNLERİNİZİ DEĞERLENDİRMEYE ÇAĞIRIYOR!..

ÖYKÜLERİNİZİ, ŞİİRLERİNİZİ,
RESİM VE KARİKATÜRLERİNİZİ
BEKLİYORUZ

ÖYKÜ YARIŞMASI

SEÇİCİ KURULU:

Hikmet ALTINKAYNAK
Abbas CILGA
Sulhi DÖLEK
Behiç DUYGULU
Doç. Dr. Halûk YAVUZER

KARİKATÜR YARIŞMASI

SEÇİCİ KURULU:

Ferruh DOĞAN
İsmail GÜLGEÇ
Tan ORAL
Semih POROY
Turhan SELÇUK

ŞİİR YARIŞMASI

SEÇİCİ KURULU:

Ahmet KÖKSAL
Zeynep ORAL
Kemal ÖZER
Mümtaz Zeki TAŞKIN
Yalvaç URAL

RESİM YARIŞMASI

SEÇİCİ KURULU:

Aydın AYAN
Hasan KAVRUK
Osman KEHRİ
Deniz ORAL
Gülşen SARAÇOĞLU

YARIŞMA KOŞULLARI:

1— Yarışma; **şiir, öykü, resim, karikatür** dallarında düzenlenmiştir.
2— Yarışmacılar her dalda bir yapıtla yarışmaya katılacaklardır.
3— Her yarışmacı yalnızca bir dalda yapıt gönderecektir.
4— Öyküler üç daktilo sayfasını geçmeyecektir.
5— Yarışma için bir konu seçilmemiştir. Yarışmacılar, yapıtlarında istedikleri konuyu işlemekte serbesttirler.
6— Resim ve karikatürler 30 × 40 cm. ölçülerinden daha büyük çalışılmayacaktır.
7— Resim ve karikatürler, postada kırılmamaları için kalın bir karton veya mukavva eşliğinde paketlenecektir. Yapıtlar, kendilerinden daha küçük zarflara konulmayacak, katlanmayacaktır.
8— Resimler renkli (suluboya, guaş, ekolin, pastel, kuruboya, v.s.,) çalışılacaktır. Karikatürlerin siyah-beyaz veya renkli çalışılması ise serbest bırakılmıştır.
9— Her yarışmacı yapıtının arkasına adını, soyadını ve adresini yazacaktır.
10— Yapıtlarınızın çok sayıda gelmesi sürmektedir. Bu nedenle son katılma süresi uzatılarak **15 Mayıs 1983** olarak belirlenmiştir. Bu nedenle, çalışmalarınız bu tarihte elimizde olacak biçimde postaya verilecektir. İstanbul'daki yarışmacılar, yapıtlarını dergimize gelerek elden de verebilirler.
11— Yarışmada ödül kazanan yapıtlar ile ödül almamasına karşın seçici kurullarca değer görülen yapıtlar da dergimizde yayımlanacaktır.

YARIŞMAYA SON KATILMA TARİHİ UZATILARAK 15 MAYIS 1983 OLARAK BELİRLENMİŞTİR.

HER DALİN BİRİNCİSİNE
TELEVİZYON

HER DALIN İKİNCİSİNE
WALKMAN

HER DALIN
ÜÇÜNCÜSÜNE
ADEL
HEDİYE PAKETİ

HER DALIN
10 BAŞARI ÖDÜLÜ
İÇİN
ÇEŞİTLİ HEDİYELER

Yapıtlarınızı, "Milliyet Çocuk Dergisi - Ödüllü Yarışma
Cağaloğlu/İSTANBUL adresine göndermelisiniz

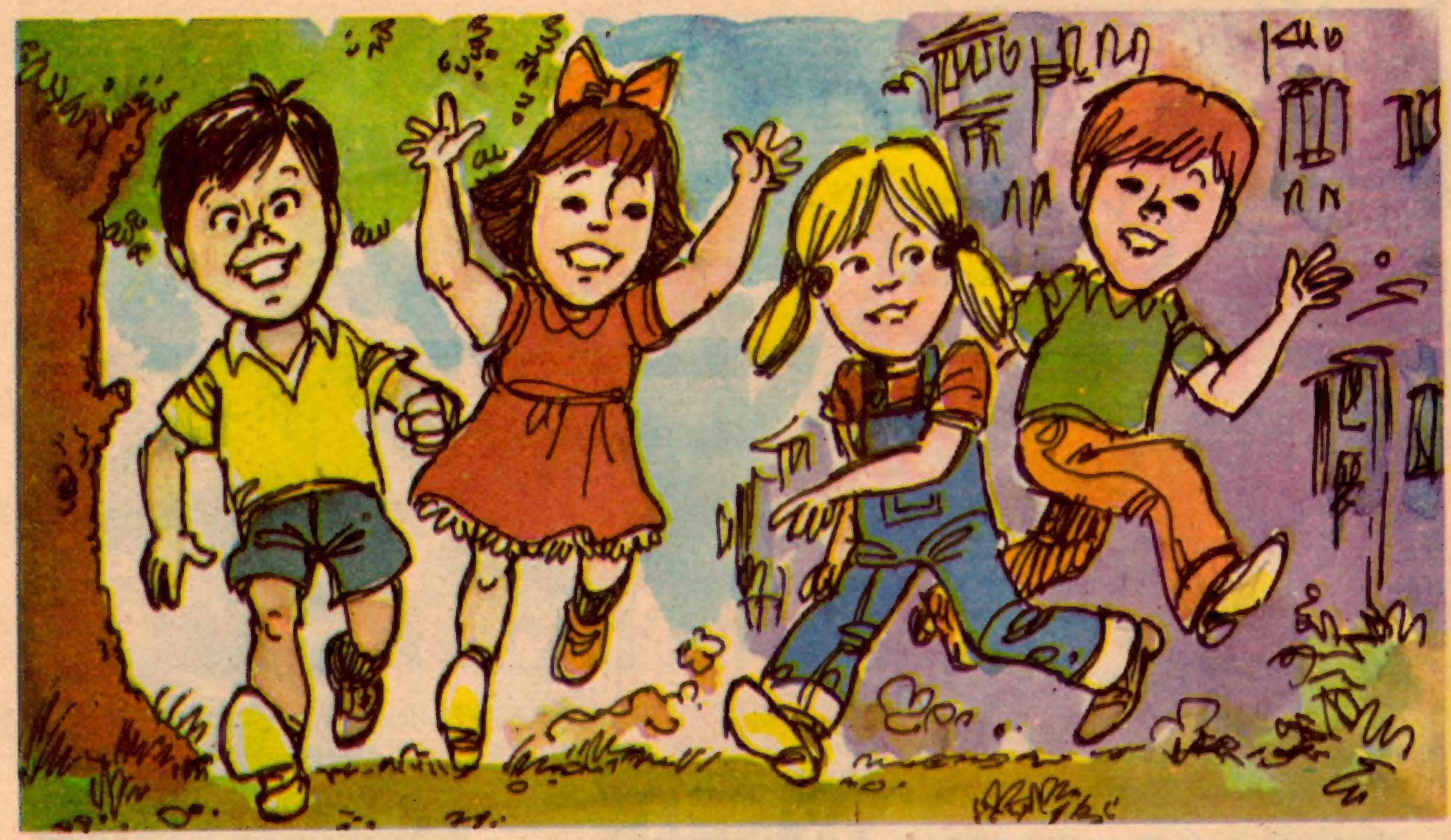

İbrahim Zeki BURDURLU'nun bir öyküsü

ARKADAŞLIK GÜNÜ

Resimler: Sinan GÜRDAĞCIK

DÖRTLÜ bir topluluk kurmuştuk. İki kız, iki erkek. Dördümüz de dördüncü sınıftaydık. Evlerimiz karşılıklı, aynı sokaktaydı dördümüzün de. Seslerimizi, duvarların, kapıların ardından duyardık. Sanki dördümüz de bir anda çıkardık kapılardan, sanki dördümüz ilk adımlarımızı sokaklara aynı anda atardık. Ben:

"Ahmet!. "dedim mi, Selma öteden bağırırdı ince sesiyle:

"Mineeee!. Mine!.."

Çantalarımız ellerimizde, akşamın haberleri dillerimizde okula varırdık sokakların niteliklerinin farkına varmadan. Dört bireyli bir dünya içindeydik. Selma'yla Mine bensiz hiçbir şey yapamazlardı. Okul ödevlerimizi dördümüz birlikte yapardık. Gruplar arasında en çalışkan bizimkiydi. Birinciliği hiç kimseye kaptırmıyorduk.

Bir gün, evde ödevlerimizi yaptıktan sonra söyleşiyorduk. Mine, arkasına yaslanarak bir söz attı ortaya:

"Neden anneler, babalar günü oluyor da arkadaşlık günü olmuyor?"

Bir önemli buluştu bu. Gerçekten neden böyle bir gün yoktu. Konuyu kendimize göre tartıştıktan sonra, aramızda arkadaşlık günleri yapma yargısına vardık. Çocuk yılı törenlerinin konuşulduğu bir dersimizde Ahmet, öğretmenimize:

"Efendim, bu çocuk yılında biz, Mine, Selma, Selçuk arkadaşlık günü yapmak için sozleştik" dedi.

Öğretmenimiz hiç düşünmeden:

"Çok iyi, çok iyi!" dedi.

Ahmet, sözünü kesmedi:

"Her ayın dördüncü günü dördümüz bir araya gelerek evlerimizin bir önemli işini yapacağız bu arkadaşlık gününde."

Öğretmenimiz ilgilendi ve hemen:

"Nasıl?" dedi.

Ahmet, iki yanına şöyle bir onurla bakarak yavaş yavaş anlattı:

"Örneğin efendim, bir arkadaşlık gününde Minelerin bahçelerini temizleyeceğiz. Sonra Selmaların bodrumunda odunlukla kömürlüğü ayıran bir bölme yapacağız. Sırayla böyle çalışacağız."

Coşkuyla parmağımı kaldırdım. Öğretmen hem güldü, hem bana söz verdi.

"Bizim evde badana işi var efendim. Babam odalarımızı hazırladı, plastik badana yapacak, ona yardım edeceğiz!"

Öğretmenimiz bu girişimimizi çok beğendi:

"Bravooo çocuklar" dedi, "çok iyi bir davranışta bulunmuşsunuz. Sanırım hiç kimsenin aklına gelmemiştir böyle bir öbekleşme!"

Dördümüz de kıvançtan bayılıyorduk.

Ahmet'in açılan dili durmuyordu:

"Efendim, bu eylem bu kadarla bitmiyor. Her ayın dördüncü günü, harçlıklardan ayırdığımız on liraları toplayıp birimize veriyoruz sırayla.

YILDIZ

Günaydın sabah yıldızı!
Yıldız günaydın!

Dönüp dolanıp
Akşam yıldızı oluyorsun
Yorulmaz mı gözkapakların?
Kirpiklerin ışıl ışıl
Hiç mi uyumuyorsun?

Aydın YALKUT

Parayı alan üzerine para koyarak istediği bir kitabı satın alıyor.

Öğretmen, hemen sordu:

"Siz bu işe daha önce mi başladınız?"

"Bu kitap işi daha önceden efendim!"

Öğretmen, hepimize bir bir bakarak:

"Çok iyi sevgili öğrencilerim!" dedi.

Bu konu sınıfımızda iyi bir hava estirdi. Öteki arkadaşlarımız "Biz de yapalım böyle" dediler. Öğretmenimiz sınıfımıza bizi örnek gösterdi:

"Çocuklar, çocuk yılı en iyi ürününü sanırım bizim sınıfta verdi.

Bir arkadaşlık günü yaratan dört arkadaşınızı kutlayalım şimdi" dedi.

Sınıfta bir alkış kopmasın mı!

Bütün dünyada önemli günler kutlanıyordu da neden bir arkadaşlık günü kutlanmıyordu. Okulda ve bizim mahallemizde dördümüzün adı "Dostluk günü" oldu. Bir süre sonra bu ad yalnız "dostluk" olarak kaldı.

Yaramazlara, kötü sözler söyleyenlere, hırsızlık yapanlara, gizli gizli sigara içenlere dördümüz karşı çıkıyor, tümünü kurduğumuz arkadaşlık sevgisine çağırıyorduk. Ama arkadaşlarımızın çoğunu yollarından döndüremiyorduk.

BİR akşamüstü derslerimizi bitirmiş, Mine'nin annesinin yaptığı çayı içiyorduk. Mine'nin ikinci sınıftaki küçük kardeşi yaklaştı yanımıza:

"Abla sizi bir yere götürebilir miyim?" dedi.

Mine:

"Nereye?" diye bağırdı.

Dağınık saçlı küçük kız, kendine bir süs vererek:

"Gelirseniz benimle, görürsünüz adlarınızı!" dedi.

Ben bağırdım bu kez:

"Nerede?"

"Söylemem. Gelin benimle, görün adlarınızı!"

Dördümüz de birbirimize baktık. Bir şey anlamamıştık. Çaylarımızı bitirince Ahmet komutu verdi:

"Gidelim arkadaşlar!"

Düştük yola. Küçük kızın elini ben tutuyordum.

Caddenin öteki başına geçtik. Karşıdaki uzun sokakta, belediyenin sıraladığı boş, büyük su künkleri vardı. Küçük Başak, bizi oraya doğru çekti.

Meraklanmıştık. Künklerin yanına yaklaşınca şaşıp kaldık. Bir uzun kişinin geçebileceği kadar geniş olan künkün sokağa bakan başında, tebeşirle yazılmış bir yazı: "Mine adlı kız, Selçuk'a âşık! "Onun yanındaki künkte de "Ahmet, Ahmet... Selma, Selma!" sözcükleri. Tam bunun altında şu yazı yarı silik, yarı açık duruyor: "İki dost, dört baş."

Arkama döndüğümde Mine'yle Selma'nın kıpkırmızı olduklarını gördüm. Ahmet, oradan bulduğu eski bir bezi yolun kıyısındaki suya daldırmış, yazıları silmeye çalışıyordu. Dördümüz de arkamızdan gelen bir sesle irkildik:

"Silme onları!"

Zülfikâr'ın sesiydi bu. Bizim okulun beşinci sınıfında yaşı büyük bir çocuk. Hem yaramaz, hem kavgacı.

Selma, koştu ona doğru:

Künklerin yanına yaklaşınca şaşıp kaldık.

"Sen mi yazdın bunları?"

Saçları dağınık, yüzü kirli Zülfikâr gülerek yılıştı:

"Kim yazdıysa yazdı, size ne! Hem bu adlar sizin mi bakalım!"

Mine yumruklarını sıkmıştı:

"Çok konuşma ve yaptıklarımıza karışma! Bak, Sıkıyönetimin güvenlik arabası geliyor!"

Zülfikâr, bize yaklaşan "Askerî İnzibat" arabasını görünce kaçtı.

Yazıları kimin yazdığını anlamıştık. Bütün künklerin düzensiz yazılarını bir bir sildik, yalnız bir tanesini öğretmenimize göstermek için bıraktık.

Ertesi gün, Mine, bu önemli olayı öğretmenimize anlattı. Bu sırada ben beşinci sınıfa koştum ama Zülfikâr yoktu sınıfta.

Öğretmenimiz bize:

"Akşamüstü görelim yazıyı!" dedi.

Dördümüz de öfkeliydik. Sınıfımızda bizim arkadaşlığımızı çekemeyenler vardı ama Zülfikâr gibi davrananlar yoktu.

Öğretmenimizle künklerin sıralandığı arsaya vardığımızda, şaşıp kaldık bir daha. O künkteki yazı silinmiş, şunlar yazılmıştı:

Arkadaşlık, dostluk, sevgi
Olmalı, olmalı, olmalı
Mine'yle, Selma'nın
Selçuk'la Ahmet'inki gibi
Sürüp giden bir sevgi.

Öğretmenimiz hepimizi birer birer okşayarak güldü:

"Çocuklar bir kez daha kutlarım sizi. Bakın çevrenizi etkilediğiniz açıkça anlaşılıyor! Haydi evlerinize gidin ve dostluğunuzu hiç bozmayın. Bundan sonra herkes sizi örnek olarak gösterecek!" dedi.

Dördümüz el ele döndük sokağımıza.

ZAMAN TÜNELİ

Bir zaman tüneli
Olsun isterdim
Götürsün beni
Yıllar öncesine
Çocukluğumda oyunlar
Oynadığım yerlere
Akşam üzerleri
Balıklar tuttuğum dereye
Arkadaşlarla toplanıp
Oyunlar oynadığımız bahçeye
Kimi zaman güldüğümüz
Kimi zaman ağladığımız günlere...

Bir zaman tüneli
Olsun isterdim
Beni götürsün
Çocukluk günlerime
Doya doya.
Oyunlar oynayayım
Bağıra bağıra
Şarkılar söyleyeyim
Koşa koşa yorulup
Çimenlere uzanayım
Bir top gibi yuvarlanayım
Kahkahalarla güleyim
Katılırcasına...

Bir zaman tüneli
Olsun isterdim
Götürsün
En mutlu günlerime
Götürsün beni
Çocukluk günlerime...

Derya ALTINTREN

RED KİT
papatya kasabası
2

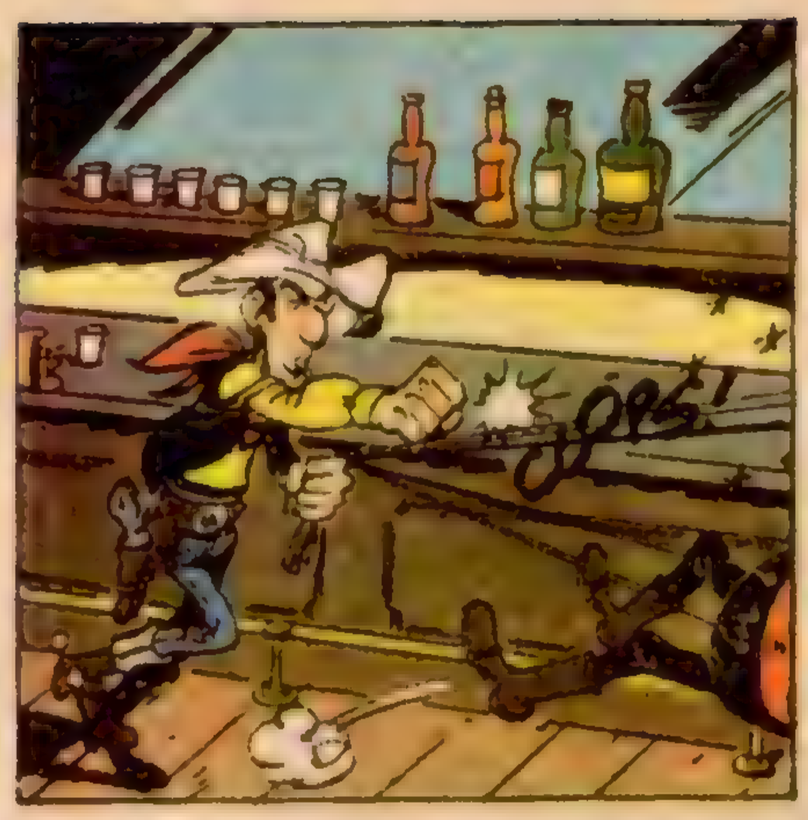

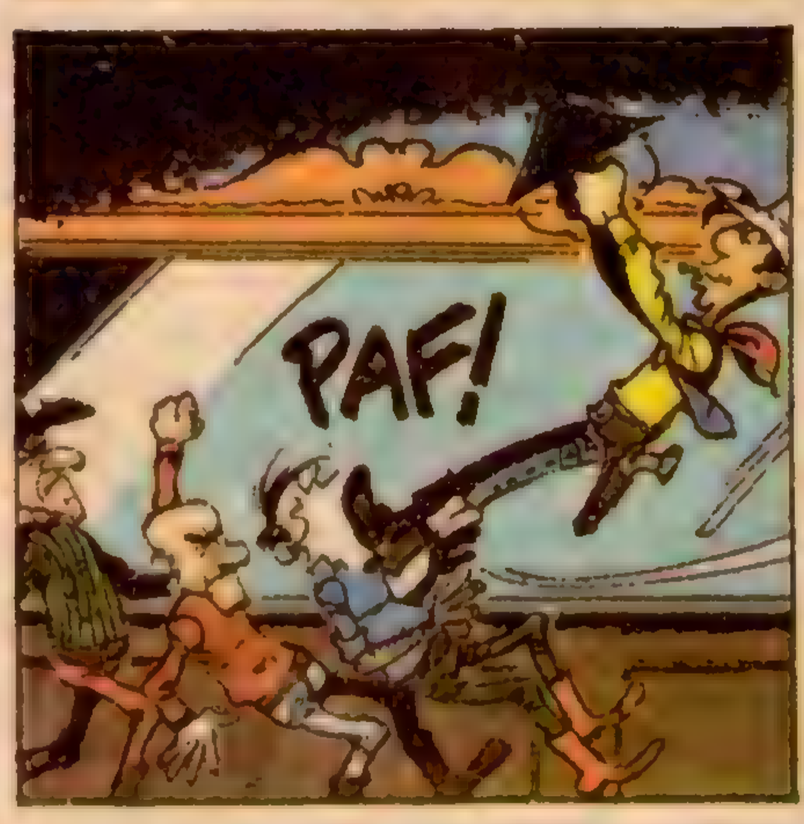

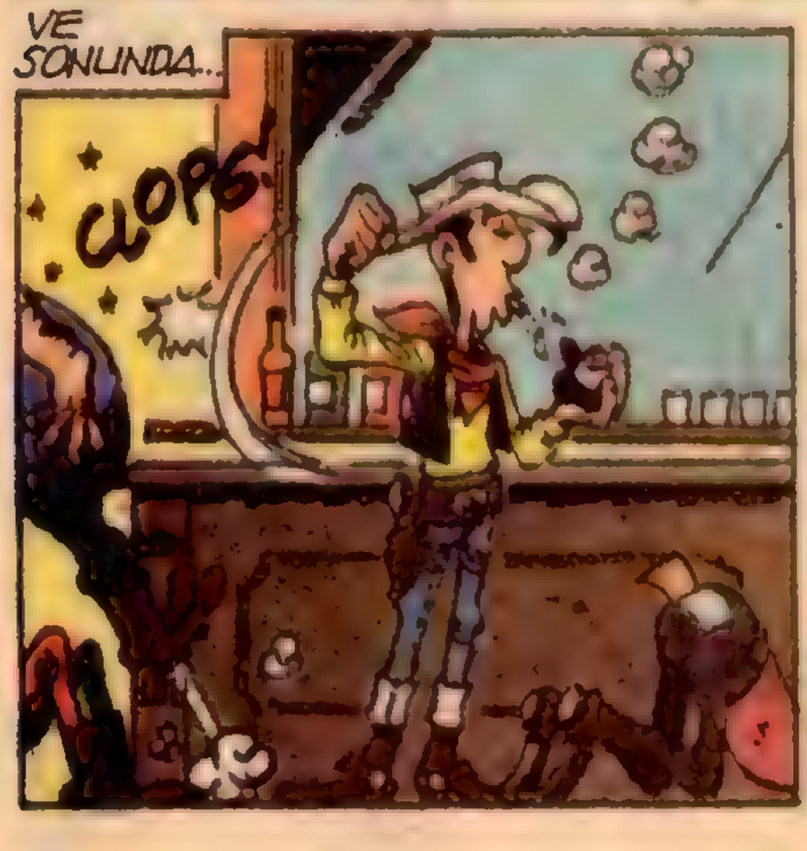

BU KOVBOYU YAŞATMAMAK GEREK. BU İŞİ HEMEN TEMİZLEYELİM.

HE, HE, HE! SİFTAHİ ETTİM DEMEKTİR BU GÜN ...

PAN!

PAN! PAN! PAN! PAN! PAN!

PAN!

PAN!

HOTEL

İYİ GECELER DÜLDÜL! RENKLİ SİNAMASKOP RÜYALAR...

HOTEL

HORR! HORRR!

ÖMRÜM BOYUNCA BÖYLE BİRİNİ GÖRMEDİM.

TAM ARADIĞIMIZ GİBİ BİRİ...

HEPSİNİN HAKKINDAN ÖYLE BİR GELDİ Kİ...

DOSTLARIM, BENCE BU KOVBOYUN KASABADA KALMASINI SAĞLAMALIYIZ.

HE,HE,HE... BÖYLE GİDERSE KASABADA CANLI HAYDUT KALMAYACAK DEMEKTİR, HE,HEH,HE!..

ERTESİ GÜN...

?

YABANCI! KASABANIN SANA İHTİYACI VAR. PAPATYA KASABASININ GEÇMİŞİ KISA AMA GELECEĞİ UZUN OLSUN İSTİYORUZ. MUTLU YARINLARA BİR ADIM ATABİLMEMİZ İÇİN!

ŞERİFLİK GÖREVİNİ KABUL EDER MİSİNİZ?

MADEM ÇOK ISRAR EDİYORSUNUZ...

YAŞASIN!

YİPPİ!

YENİ ŞERİF, AYAĞININ TOZUYLA...

BANKA

SOYGUN VAR!

BANKA

ÇABUK KASAYI AÇ!

HEMEN İŞE BAŞLADI...

BANKA

RED KİT!

RED KİT!

RED KİT!

RED KİT!

RED KİT!

RED KİT!

RED KİT!

NE YAPACAĞIZ ŞİMDİ BUNLARI?

BIRAKALIM GİTSİNSİNLER KENDİLERİNİ BAŞKA YERDE ASTIRSINLAR!

ASALIM! ONLARI ASMAK İÇİN ELİMİZDE HER TÜRLÜ GEREKÇE VAR.

RED KİT HAKLI! ONLARA KUMAR BAZLARA YAPTIĞIMIZI YAPALIM. TÜVLÜK TÜYÜ VE ZAMK GETİRİN!

Sürecek

TARİHTE BU HAFTA

II. DÜNYA SAVAŞI AVRUPA'DA SONA ERDİ

1914 yazında Sırp genci **Gavrilo Prinçip**'in Bosna'da Avusturya, Macaristan İmparatorluğu Arşidükü **Ferdinand** ve eşine attığı kurşunlarla başlayan tarihin ilk büyük savaşı, 1918 güzünde sona ererken ikinci ve daha korkunç bir büyük savaşın tohumları da atılıyordu. İlk büyük savaşın sloganı **"Bütün savaşlara son vermek için savaş"**tı, ve bu savaşın göstermelik olarak sağladığı sonsuz barışın (!) mimarlarından ABD. Başkanı **Wilson**, büyük bir güvenle, bu savaşın **"İnsan özgürlükleri uğruna yapılan bir savaş"** olduğunu söylüyordu. Ne var ki, aslında bu savaşı sona erdiren görüşme ve barış antlaşmalarının hükümlerinde, gelecek daha büyük bir felâketin tohumları bulunuyordu.

Nitekim, bu felâket tohumları, ürünlerini vermekte gecikmedi... Almanya'da **Hitler**, İtalya'da **Mussolini**, yayılmacı bir politika izlemeye başladılar. Galip devletler, Fransa, İngiltere ve Amerika; politik ekonomik ve ahlaksal bunalımların etkisi altında güçlerini yitirirken, yenik Almanya **Hitler**'in önderliği altında güçleniyordu. **Hitler**; adım adım, Almanya'nın askerî gücünü, yeni baştan ve eskisinden daha güçlü olarak oluşturmaya başladı. Amerika okyanusun arkasındaki kendi ülkesine çekilmiş, İngiltere ve Fransa da iç sorunlarına dalmışlardı.

Böylece, meydan, **Hitler** ve **Mussolini**'ye kalıyordu.

1. Dünya Savaşı sonunda yapılan **Versay Anlaşması**, yenik devletler için ağır hükümler getirmişti. Ama **Hitler**, galip devletlerin boşluklarından yararlanarak, **Versay Anlaşması**'nın askerî kısıtlamalar getiren hükümlerini tek yanlı olarak bozdu ve Almanya'yı silahlandırma işine hız verdi.

1938'de Almanya'nın Avusturya'yı işgali, 1939'da Çekoslovakya ve Polonya'yı işgaliyle sürerken, İtalya'da Arnavutluk'a girmişti. 14 Haziran 1940'ta Alman orduları bu kez Paris'i almışlar; doğuda da aralarındaki saldırmazlık anlaşmasını hiçe sayarak Sovyetler Birliği'ne savaş açma hazırlığına girişmişlerdi. Kuzey Afrika'da ise, **Hitler**'in başkomutanlarından **Rommel**'in Almanya hesabına üstünlüğü sürüyordu. Sovyetler Birliği'nin, Almanya'nın olabilecek bir saldırısına karşı hazırlanması da uzak doğuda Japonya'yı heveslendirmiş; sonuçta da Japonya Sovyetler'e savaş ilan etmişti. Japonya bundan hemen sonra 7 Aralık 1941'de, Pasifik'teki Amerikan donanmasına **Pearl Harbour** limanında yaptığı bir hava baskınıyla ağır kayıplar verdirdi.

Harektsiz kalmanın artık bir yarar getirmeyeceğini anlayan müttefik devletler de, Almanya'nın ve ona yardım eden öteki devletlerin genişlemesini önlemek gerektiğini görmüşler ve harekete geçmeye karar vermişlerdi.

Böylece, insan kaybının 35 milyon ilâ 60 milyon arasında olduğu tahmin edilen II. Büyük Savaş, tüm dünyayı sarmış oluyordu.

Almanya ve İtalya'nın yayılmacı politikası karşısında, işgal edilen ülkelerin halkları da silahlanarak ordular yanında çete savaşlarına başladılar. Fransız, Yugoslav ve Arnavut ve Yunanistan sivilleri, ülkelerinin işgaline karşı onurlu savaşlar verdiler.

1943 yılının 2 Şubatı'nda Alman orduları, **Stalingrad**'da Sovyetler Birliği karşısında kesin yenilgiye uğradılar. Bundan bir buçuk yıl sonra General Eisenhower komutasındaki Amerikan-İngiliz kuvvetleri, 6 Haziran 1944'te kuzey Fransa'nın **Normandiya** bölgesinde yaptıkları büyük çıkartma harekâtıyla, İtalya tarafından desteklenen Alman ordularına Orta Avrupa'da da son darbeyi vurdular. Bundan sonra bölge bölge süren savaş, 8 Mayıs 1945'te Almanların Reims'de kayıtsız koşulsuz teslim olmalarıyla Avrupa kıtası için resmen sona erdi. Kısa bir süre önce ise; 28 Nisan'da Mussolini halk tarafından linç edilmiş, Hitler de 30 Nisan'da kendini öldürmeyi yeğlemişti.

Pasifik'te ise, müttefiklerinin yenilmesiyle büyük ölçüde bozulan Japon donanması, Amerikan deniz kuvvetlerince yenilgiye uğratıldı. Yine de Amerika savaşın sonlarında 6 ve 9 Ağustos 1945'te, Japonya'nın **Hiroşima ve Nagazaki** kentlerine atom bombaları attı. Zaten yenilgiyi kabullenmek üzere olan Japonya'nın bu bombalara gerek kalmadan teslim olacağına kesin gözüyle bakılıyordu. Bu nedenle, Amerika'nın atom bombası kullanması yersiz bir hareket olarak nitelendirilmiştir.

I ve II. Dünya Savaşları'nın silinmeyen korkunç anılarına karşın, dünyamızda halen bölgesel savaşlar sürmektedir. Acaba ünlü Alman devlet adamı **Bismarck**, 20. yüzyılın başlarında, **"İnsanlığın normal hali savaştır"** derken, doğru mu söylüyordu?

Bizce, insanlığın normal hali "barış" olmalıdır; ve bunu sağlamak yolunda en büyük görev, bugünün çocuklarına, düşmektedir.

TOZKOPARAN

BUNDAN tam 523 yıl önce, İstanbul'un Kasımpaşa taraflarında küçük bir evde yaşayan Saraç Ahmet Usta ile karısı Ayşe Hatunun İskender adında çok sevimli bir çocukları vardı.

Ahmet Usta, bütün gençlik yıllarını cenklerde, savaş meydanlarında geçirmiş bir Türk kahramanıydı. En büyük zevki de geceleri karısına ve oğluna savaş anılarını anlatmaktı. İskender, yedi yaşından beri dinlediği kahramanlık olaylarını tekrar tekrar işitmekten bıkıp usanmaz, babasının dizlerine yaslanarak geç vakitlere dek oturur, merakla dinlerdi...

İskender, giderek hareketli, atılgan bir çocuk oluyordu. Çok iyi ve temiz kalpli olduğu için de kendisini bütün arkadaşları severdi. İskender'in küçükleri ve zayıfları koruması bütün mahallelere yayılmıştı. Onun zıplaya sıçraya, güle oynaya oyun oynaması herkesin hoşuna giderdi. Yoldan geçen büyükler bile durup onun oyununu, neşeli hareketlerini seyrederlerdi.

12-13 yaşlarına geldiği vakit İskender, ele avuca sığmaz bir çocuk oldu. Artık mahallede de duramıyor, fırsat bulur bulmaz, evlerinin arkasındaki sırtı koşa koşa çıkarak Okmeydanı'na gidiyordu. Burada ustalıkla ok atan erkeklere bakarken heyecandan yerinde duramıyor, okunu hedefin ortasına yapıştıran okçulara avazı çıktığı kadar bağırıyordu:

— Ellerin dert görmesin!..

— Yaşa aslan, yaşa!..

İskender, Okmeydanı'ndaki atışları seyredip evine dönerken içini bir umutsuzluk, bir üzüntüdür kaplıyordu:

— Ben ne zaman büyüyüp de bu erlerin arasına karışacağım!..

Fakat çok geçmeden İskender, dileğine kavuştu: Onu hergün meydanda gören eski bir okçu, yanına çağırıp kendisiyle konuştu. Sonra da İskender'i çırak edinerek yetiştirmeye başladı.

İskender, iri yarı bir çocuktu. Günden güne de pehlivan yapılı bir delikanlı oluyordu. Kısa zamanda okçuluğun bütün inceliğini öğrendi ve atışlarında başarılar elde etmeye başladı.

Bizim küçük okçu, daha onaltı yaşındayken adı bütün İstanbul'a yayılmıştı. Her yandan, atışlarını görmeye gelenler oluyordu. Hele bir gün, ok atma töreninde İskender okunu öylesine güçlü fırlatmıştı ki yayın "toz" denilen bölümü kırılıverdi. İkinci denemede de aynı şey olunca orada İskender'in yaman atışlarını seyretmekte olan eski okçulardan bir pehlivan:

— Bu çocuğa dikkat ediniz, bir gün hepimizi geçecek!.. Bu "toz" koparan çocuk yaman bir okçu olacak!.. dedi.

O günden sonra İskender'in adı unutuldu da "Tozkoparan" oluverdi. Herkes onu: "Tozkoparan" diye çağırmaya başladı. Daha sonraları "Tozkoparan", İskender'in oturduğu semte ad olarak da verildi.

İskender'in 17 yaşına bastığı yılın bir mayıs gününde başokçu, bütün okçuları toplayıp şöyle dedi:

— Bre ağalar, kâfir üstüne seferimiz var. Akdeniz'e, Venedik'e gönüllü ister kaptan paşamız!.. Paşamızın 40 gönüllü muhafızından olmak kim diler?

Hep bir ağızdan: "Biz!" diyerek ileri atılan bir sürü okçu pehlivan arasında ve en önde bizim küçük İskender de vardı.

Başokçu, İskender'e doğru yürüdü; kaşlarını çatar gibi oldu:

— Küçük, dedi, senin işin ne Akdeniz'de?..

İskender, bir asker gibi karşılık verdi:

— Avlanmak isterim!..

— Balık avına gitmiyoruz evlât!.. Savaş bu, savaş!..

— Güç ve yüreklilik yaşta değil kalpte ve bilektedir ağam!..

— Güzel konuştun delikanlı; aferin sana!.. Bu sözün değdi işte. Hadi sefere hazır ol öyleyse!

İşte bu kahraman çocuk, bu kabına sığamayan Tozkoparan delikanlı böylece daha onyedi yaşındayken Venedik deniz seferine katıldı; Kaptan Paşanın 40 muhafız yiğidi arasında yer aldı.

Bu seferde, ünlü deniz kahramanı Burak Reis'in şehit düştüğü zorlu bir savaş oldu. Bu çarpışmadan birkaç gün önce, bir geceyarısı, bir Venedik gemisi nasılsa sessiz sedasız kaptan paşanın bulunduğu gemiye sokuldu. Ve buradan bizim gemiye atlayan, tepeden tırnağa zırhlı bir düşman fedaisi, direkteki amiral sancağını kaptığı gibi denize attı.

Bu sancağın indirilmesi demek, Kaptan Paşa gemisinin tutsak alındığı demekti.

Tozkoparan, o gece, korkulu bir rüya görerek uyandı. Gözüne bir türlü uyku girmediği için Akdeniz'i ve yıldızlı gökleri seyretmek üzere güverteye çıktı. Geminin kenarına yaslanıp etrafını seyrederken denize bir şeyin düştüğünü ve geminin arka yanında bir gölgenin kıpırdamakta olduğunu gördü. İskender, artık işin içyüzünü anlamıştı. Bunlar, ancak bir düşman casusunun marifetleri olabilirdi. Hemen aşağı fırlayarak başının ucuna astığı ok ve yayını kaptı. Yukarıda şaşkın kaçacak yer aramakta olan düşman askerlerine nişan aldı. Okunu karanlıkta öyle güçlü çekip atmıştı ki düşman askeri, zırhlı giysilerine karşın, canevinden vurulmuş gibi sendeledi ve denize yuvarlandı. Tozkoparan'ın oku, düşman fedaisinin zırhını delik deşik etmişti. Bu arada ilk yapılacak iş, sancağı sulara gömülmekten kurtarmaktı.

Tozkoparan, ortalığı telâşa verip kimseyi yardıma çağırmadan denize atlayıverdi, karanlıkta sancağı güçlükle buldu. Sonra gemiye çıkarak direğe dikti.

İskender, ertesi sabah, gece olup bitenleri arkadaşlarına anlatınca herkes onu kucakladı. Kaptan Paşa da durumu öğrenince İskender'i yanına çağırarak alnından öptü ve kutladı.

küçük kız

1

1820'DE PARİS'İN YAKININDA, MONTFERMEİL ADINDA BÜYÜK BİR KASABA...

KARI-KOCA THENARDİER'LER, "WATERLOO'NUN ÇAVUŞLU" ADINDA KÜÇÜK BİR MEYHANE İŞLETİYORLARDI BU SIRADA.

THENARDİER'LERİN İKİ KIZLARI VARDI: EPONİN VE AZELMA. ANNELERİ ONLARI ÖYLESİNE SEVERDİ Kİ, BAKMAYA BİLE KIYAMAZDI.

PRENSESLER GİBİSİNİZ TIPKI, GÜZELLİKTE BİR EŞİNİZ YOK DAHA...

VE BİR DE COSETTE VARDI. ÜÇ YIL ÖNCE, THENARDİER'LERİN ÇOCUKLARINA BAKSIN DİYE BESLEME OLARAK VERMİŞTİ ONLU ANNESİ...

HEY, MİSKİN KIZ, YIKASANA BULAŞIKLARI!

DURMADAN DÖVÜLLÜYOR, HORLANIYOR, EZİLİYORDU KOZET.

YEDİĞİN EKMEĞİ BİLE HAKKETMİYORSUN!

GLAC

ACIDIĞIMDAN YANIMDA TUTUYORUM SENİ, PİS NANKÖR! BIRAKTI SENİ O, GİTTİ SÜRTÜK ANAN!

KASABADA, TARLAKUŞLU TAKMIŞLARDI ONUN ADINI... GELGÖR Kİ, ÖTMEZ OLMUŞTU TARLAKUŞLU HİÇ...

COSETTE, EVDEKİ ÇOCUKLARIN VURABALISI OLMUŞTU. İTİP KAKALIYORLARDI ONU DURMADAN. BUNLAR YETMİYORMUŞ GİBİ, DAHA BEŞ YAŞINA VARMADAN EVİN HİZMETÇİSİ OLUP ÇIKMIŞTI.

EVİ, BAHÇEYİ SÜPÜRÜYOR, ÇARŞIYA GİDİP SÖYLENENLERİ ALIP GELİYORDU.

DAHA GÜN DOĞMADAN, ELİNDE SÜPÜRGE, SOKAĞI SÜPÜRÜYOR; YIRTIK PIRTIK GİYSİLERİ İÇİNDE SOĞUKTAN TİTRİYORDU.

İLK SEN UYANIYORSUN HEP, TARLAKUŞU!

KASABADA SU YOKTU; UZAKLARDAN GETİRMEK GEREKİYORDU. SÖYLE BİR ÇEYREK SAAT SÜRÜYORDU YOL.

KOŞ, SU GETİR PASAKLI LÂNET!

SU TAŞIMA İŞİ DE ONUNDU. YOKUŞ ÇIKARKEN, KOVAYI TAŞIYAMAZ OLUYORDU KOLLARI.

GÜNLERİN SAAT BEŞTE KARARDIĞI BİR MEVSİMDİ. GÜN BATINCA ÇEŞMEYE GİTMEKTEN ÖDÜ KOPAN BU KÜÇÜK KIZCAĞIZ; EVDE SUYUN HİÇ BİTMEMESİ İÇİN ELİNDEN GELENİ YAPARDI.

GELEBİLDİ NİHAYET İT SOYU!

BEN SUSUZLUKTAN KIVRANIRKEN, KİMBİLİR NASIL EĞLENMİŞSİNDİR YOLLARDA SEN!

EPONİN'LE AZELMA, GÜLÜP OYNUYORLAR, GEVEZELİK EDİYORLARDI DURMADAN...

KÜÇÜK MELEKLERİM BENİM! GELİN ÖPÜN ANNECİĞİNİZİ, HADİ!

BAYAN THENARDİER, BİR OĞLAN ÇOCUĞU DOĞURMUŞTU. SEVMİYORDU ONU NE Kİ.

OĞLAN CIYAKLAYIP DURUYOR, GİT BİR BAK HELE!

BOŞ VEER, CANIMI SIKIYOR O DA ARTIK!

1823 YILI NOELİ, ÖZELLİKLE MONTFERMEİL KASABASINDA ÇOK PARLAK GEÇTİ. HENÜZ SULAR DONMAMIŞ, KAR YAĞMAMIŞTI. CAMBAZLAR ÇADIRLARINI ANA YOLA KURMUŞLARDI.

GELİN YAKLAŞIN, CANLARIM CİĞERLERİM!

PALYAÇOLAR, BREZİLYA AKBABALARINI GÖSTERİYORLARDI GELENLERE...

ÜÇ RENKLİ BAŞI OLAN BU CANAVAR, KENDİ TÜRÜNDE BİRTANEDİR, İNANIN!

EĞLENMEĞE GELENLER, HANLARI, MEYHANELERİ DOLDURUYORDU.

GEREK MONTERNE, GEREK SURESNE İYİ ŞARAP VERDİ BU YIL!

ÜZÜMLER OLGUNLAŞMADAN TOPLANSAYDI DAHA İYİ OLURDU AMA!

COSETTE, HER ZAMANKİ YERİNDEYDİ, EVİN KÜÇÜKLERİ İÇİN YÜN ÇORAP ÖRÜYORDU.

BAYAN THENARD, BİR VURUŞTA COSETTE'İN GÖZÜNÜ MOSMOR ETMİŞTİ.

GÖZÜ MORARMIŞ, GÖZÜ MORARMIŞ!

ŞUNA BAK, GÖZÜ MORARMIŞ, AMMA ÇİRKİN OLMUŞ!

BİR YUDUM ŞARAP GETİR, BE!

YENİ DÖRT YOLCU İÇERİ GİRDİ BU SIRADA. COSETTE, HAVANIN KARANLIK, ÇOK KARANLIK OLDUĞUNU, EVDE SUYUN BİTTİĞİNİ DÜŞÜNÜYORDU...

ANSIZIN, HANDA YATAN GEZGİN SATICILARDAN BİRİ, KAPIYI İTTİ.

HEY, ATIMA SU VERİLMEMİŞ BENİM!

COSETTE, KORKUSUNDAN ÇILDIRMIŞÇASINA AYAĞA KALKTI.

HAYIR BAYIM; ATINIZ SU İÇTİ; KOVADAN İÇTİ. KENDİM GÖRDÜM, VERDİM HEM. KONUŞTUM DA ONUNLA!

COSETTE YALAN SÖYLÜYORDU. AMA ŞU VARDI: GECENİN KARANLIĞINDAN KORKUYORDU O.

ŞUNA BAK SEN; BİR YUMRUKSUM KADAR ÇOCUK; BOYUNDAN BÜYÜK YALAN KIVIRIYOR!

ATIMA SU VERİLMEMİŞ DİYORUM SANA, UTANMAZ YUMURCAK!

HADİ BAKALIM, ATIMA SU VERİLSİN VE BU İŞ KAPANSIN ARTIK! DURMA!

GELSENE KIZ! ATA SU GETİRSENE!

AMA SU YOK Kİ EVDE!

GİT SU GETİR DİYORUM PİS KÖPEK! AL ŞU KOVAYI!

OTURDUĞUNDA, BU KOVAYA SIĞABİLİRDİ COSETTE.

HADİ BAKALIM YUMURCAK; GELİRKEN DE KOCA BİR EKMEK AL FIRINDAN!

sürecek

Yaşadıkça Bir Uyanalar

UÇURTMA SAVAŞÇILARI

JAPONYA'ya diğer kuzey ülkeleri gibi bahar geç gelir. Karlı, soğuk geçen uzun bir kış mevsiminden sonra Japonlar, çoluk-çocuk baharı iple çekerler. Kentlerde olsun, köylerde olsun herkes, baharın gelmek üzere olduğunu hissedince çok heyecanlanır. Ancak baharı bekleyenler arasında birileri vardır ki, bunların heyecanıyla kimseninki bol ölçüşemez. Herkes baharı, kırlara çıkmak, gezmek, piknik yapmak, oyun oynamak, spor yapmak için ister. Oysa bunların amacı yalnızca savaşmaktır. Evet, savaşmak. Tek bir farkla ki, savaşırken, top, tüfek yerine uçurtma kullanırlar. Bu savaşta uçurtmalar, tıpkı savaşlarda kullanılan planörlerin görevini üstlenirler. Yalnız bu kez amaç, karşı oyuncuların uçurtmasını düşürmek değil, en uzun süre, en yüksekte kalabilmektir.

JAPONYA'da Osaka kenti yakınlarında bulunan Koi-tsu tepeleri, yılda bir hafta, bayram yerine döner. Dünyanın dört bir tarafından gelen çeşitli uluslardan uçurtmacılar, bu tepelerde Japonlara karşı amansız bir savaş verirler. Kış boyu yenilikleri araştıran, yeni boyutlar ve teknikler deneyen Japon uçurtmacılar, yılların getirdiği birikimle, başka ülke yarışmacılarına "kök" söktürürler.

JOHN Nyoto, Japon bir baba ile İngiliz bir annenin 16 yaşındaki oğludur. Geleneklerine çok bağlı olan Japonlar nedense erkeklerinin yabancılarla evlenmesine ses çıkarmazlar, üstelik çocuklarına İngiliz adı vermelerine bile göz yumarlar. Hem İngilizce'yi hem de Japonca'yı çok iyi konuşan John, halen Osaka'daki bir İngiliz kolejinde okumaktadır. John'un en büyük merakı, boş zamanlarında uçurtma yapmak ve havalar elverdiği sürece kırlara çıkıp yaptığı uçurtmaları uçurmaktır. John Nyoto, 7 yaşından beri uçurtma yarışmalarına katılmakta, ama iyi bir derece alamamaktadır. Her yarışmadan sonra hırsı bir kat daha artmakta, yırtılan parçalanan uçurtmalarını bir yana atarak, hemen bir yenisinin yapımına başlamaktadır. Bugün John, 16 yaşındadır ve onuncu kez Osaka'da yapılan "Uluslararası uçurtma yarışmalarına" katılmaktadır...

ADIMIN John diye yazıldığına bakmayın. Asıl adım Toi. Annemin ailesini sevindirmek için bana John diye seslenirler. İlk kez yedi yaşında bu yarışmalara katıldım. O zamanki uçurtmam, yaşım gibi küçüktü. İlk uçurtmamı babamla birlikte yapmıştık. Çok güzel bir uçurtmaydı. Üstünü renkli kâğıtlarla kaplamış, kulaklarına ponponlar asmış, kuyruğuna da plastik yapraklar takmıştık. O zaman gösterişe çok önem veriyorduk. Ancak bugün bütünüyle başka türlü düşünüyorum. Bence teknik özellikler, gösterişten önce gelir. Artık uçurtmanın, her rüzgâra dayanan, her yükseklikte tutunabilen özellikleri olmasını arıyorum. Uçurtma süs değilki duvara asasın. Bağlantıları sağlam olmayan, kâğıtları zayıf uçurtma gökkuşağı gibi rengârenk bile olsa neye yarar? Herkes uçağa binerken gösterişine değil, güvenilir olup olmadığına bakar. Uçurtma da böyledir..."

Japonya'nın Osaka kenti yakınlarında bulunan Koi-tsu tepeleri, yılda bir hafta bayram yerine döner. Dünyanın dört bir yanından gelen uçurtmacılar, bu tepelerde Japonlara karşı amansız bir savaş verirler.

Bütün yarışmacılar yüz kasları gerilmiş halde, başlama işaretini bekliyorlar.

BEN John'un arkadaşıyım. Adım Paul. Aynı okulda okuyoruz. Kendisi sıra arkadaşımdır. Yalnız benim annem de, babam da İngiliz. Çok az Japonca biliyorum. Biz geldiğimizde yarışma başlamak üzereydi. Bu yüzden kendisini görüp başarılar dileyemedim. Bu yılki yarışmaya 26 yarışmacı katılıyor. Bunların 12'si Japon. John'da aralarında. Ötekiler çeşitli ülkelerden gelme. Özellikle İngiliz ve İtalyan uçurtmacıların şanslı olduğu söyleniyor. 26 yarışmacı da yerlerini aldılar. Uçurtmalar da önlerinde duruyor. Yeşil kırlar tıpkı bir panayır yerine döndü. Uzaktan John'u görebiliyorum. Beşinci sırada yarışıyor. Osaka'da hava güzeldi. Ama burada şiddetli bir rüzgâr esiyor. Uçurtmaların kâğıtlarının rüzgârda yaptığı hışırtı, buradan bile duyuluycr. Bütün yarışmacıların yüz kasları gerilmiş, halat gibi kalın iplere sıkı sıkı tutunmuşlar, başlama işaretini bekliyorlar. Bir ara John'la gözgöze geldik. El salladım o da bana uçurtmasını kaldırarak karşılık verdi. Doğrusunu söylemek gerekirse John'un uçurtması, ötekilerin yanında çocuk oyuncağı gibi kalıyor, onların uçurtmaları 6-7 metre boyunda dev kanatlı kartallara benziyor. John'unkisi ise, küçücük bir serçe gibi... Birden başlama düdüğü duyuldu. Tüm yarışmacılar uçurtmalarını uçurabilmek için rüzgârın ters yönünde koşmaya başladılar. İlk anda 4-5 uçurtma birbirine girdi. Aman Tanrım! Üç uçurtmacı yerde! Uçurtmaları paramparça! Çok şükür John hâlâ ayakta ve koşuyor! Birden Amerikan bayrağıyla süslü uçurtma tıpkı bir füze gibi havaya fırladı, olamaz!

Uçurtma, sanki güdümlü imişçesine ok gibi yükseliyor! Ardından İngiliz ve Fransız bayraklı olanlar, hafifçe yükselmeye başladılar! John hâlâ koşuyor! Ardından birkaç uçurtma daha yükseldi! Ama bu bayrakları tanımıyorum. Yükselen bayraklar arasına şimdi de beş Japon uçurtması girdi. Ama John'unki aralarında yok! Onunkini çok iyi tanıyorum. Çünkü en küçük uçurtma onunki. Şu anda gökte yirmi kadar, uçurtma, sert hareketlerle uçmaya çabalıyorlar. O da ne? Büyük uçurtmalardan ikisinin ipleri birbirine dolaştı! Bu ne büyük şansızlık! Yarışmacılar ipleri ayırmaya çalışıyorlar. Ama boşuna! Hakem'in "yarışma dışı bırakılma" düdüğü üzerine uçurtmalarının iplerini salıyorlar. Rüzgâr gittikçe şiddetleniyor! Birden John'un minnacık uçurtması ufukta göründü. Öteki 15 uçurtma en az 100-150 metre yüksekteyken bu, ancak 60-70 metrede... Nasıl yetişecek öbürlerine? Eyvah! Büyük uçurtmalardan birinin kâğıdı yırtıldı! Hakemin düdüğü üzerine onu da yere indirdiler. Şu anda en tepede büyük İtalyan bayraklı uçurtma ile altında iki Japon ve bir İngiliz uçurtma uçuyor. Yaklaşık on kadar uçurtma ise bunların 20-30 metre kadar altında uçuyorlar. Onların da altında zavallı John'un serçesi!.. Hey ne oluyor! Altta küme halinde bulunan uçurtmalardan önce ikisi birbirine girdi, ardından ötekileri!.. Fazla hırpalanmadan uçurtmaları aşağıya indirdiler... Şu anda masmavi gökte beş tane uçurtma var. Birisi de bizim John'unki. Ancak böyle giderse gene dereceye giremeyecek. Uçurtmalar yükseldikçe rüzgârın da şiddeti artıyor herhalde. Çünkü zirvedeki uçurtmalar tirtir titriyorlar, ha düştü, ha düşecekler... Neyseki yarışma süresinin bitimine biriki dakika kaldı. Aman Tanrım! Tepedeki İtalyan uçurtma birden ortadan çatladı ve parçalanarak öbürlerinin üzerine düştü! Facia bu! Tüm uçurtmalar allak bullak oldu. İkisi burun üstü toprağa çakılırken, birisi yalpa yapa yapa ipini koparak ufukta gözden kayboldu. Birden izleyiciler arasında bir alkış koptu! Gökte tek bir uçurtma kalmıştı! Bizim John'un küçük serçesi! Bir anda gözlerimden yaşlar boşanıverdi. Gözlerim buğulanmış, tıpkı yağmurlu bir havada silecekleri çalışmayan arabada imişim gibi önümü göremiyordum. Bitiş düdüğünü duyunca son bir çabayla gözlerimi kırpıştırarak açtım. Evet, John'un uçurtması gökte, rakipsiz olmanın verdiği coşkuyla amansız rüzgâra karşın, nazlı bir kuğu gibi süzülüyordu... Bitiş düdüğünü duyduğu halde hiç inmeye niyeti yoktu galiba.

Gelecek Hafta:
"Tierra del Fuego"

Uçurtma, sanki güdümlü imişcesine ok gibi yükseliyor! Ardından İngiliz ve Fransız bayraklı olanlar yükselmeye başladılar...

GÜN bitti, akşam oldu. Güneş, denizin üzerine renk renk ışıklarını uzatarak battı. Caroline, dalgın dalgın üzerinde güneşin battığı Port-Joli yönüne doğru baktı. Şu anda Solange ile orada olmayı ne kadar isterdi.

Ama öğleden önce gelen doktor, küçük hastanın iki gün daha yataktan çıkmamasını söylemişti.

Caroline, kendilerini bekleyen arkadaşlarına bir mektup yazıp, durumu anlatmış; mektubu, postaya atması için César'la kasabaya yollamıştı. Mektup bu akşam arkadaşlarının eline geçer, onlar da meraktan kurtulurlardı.

Hava yavaş yavaş karardı. Ocakta yanan odunların ateşi, çevredeki eski mobilyaları ve Solange'ın yattığı karyolayı aydınlatıyordu.

Caroline yavaşça sordu:

— Uyuyor musun Solange?

Solange uyumuyordu. Kalkıp pencereden denizi seyretmek ya da hiç olmazsa ateşin yanında oturmak istediğini söyledi.

— A! Olmaz Caroline. Yataktan çıkmamalısın. Doktorun söylediklerini unuttun mu? Zaten artık perdeleri kapatmalıyız. Hava iyiden iyiye karardı. Deniz de görünmüyor artık.

Caroline yemekten arta kalanların bulunduğu masaya yöneldi.

Solange, yattığı yerden evin çeşitli yönlerinden gelen tüm gürültüleri izliyordu:

— Köpeklerin sesini işitiyor musun? dedi. Onlara dün gece Bayan Jeanne'ın elindeki lambanın ışığında dikkat ettim. Çok büyük şeyler. Her biri dana kadar!

Caroline yerinden kalktı. Yedikleri yemekten arta kalanların durduğu masaya yöneldi.

Solange arkadaşıyla şakalaştı:

— Hâlâ mı doymadın?

— Bu gece için güç toplamaya çalışıyorum.

— Beni korkutuyorsun. Farelere, baykuşlara, yarasalara mı savaş açacaksın?

— Aslında isterim. Amma şimdiye kadar ne bir fare, ne de bir baykuş, ne de bir yarasa gördüm.

O anda tepelerindeki sivri damdan tüyler ürpertici bir ses yükseldi. Demek baykuşların ilki uyanmıştı.

Caroline'in rengi kireç gibi oldu. Odalarının kapısını kilitledi koşarak.

-4-

İsabelle'in Öyküsü

GECENİN yoğun karanlığı, esrarlı evin üzerine çökmüştü. Ayışığı yoktu. Gökte tek bir yıldız bile görünmüyordu...

Çatı katındaki kızların yattığı odayı, yalnız ocakta yanan ateş aydınlatıyordu. Caroline kuşkuluydu. Solange'ı da uyku tutmamıştı. Yattığı yerden seslendi:

— Caroline sen hâlâ yatmıyor musun?

— Uykum yok.

Solange yavaşça yataktan kalktı:

— Benim de uykum yok. Artık çok hasta biri gibi yatmaktan usandım, dedi.

Caroline telaşla yanıt verdi:

— Gerçekten hastasın sen ama.

Arkadaşı başını salladı. Şimdi kendini iyi hissediyordu. Ateşi düşmüş, sağlığı düzelmişti.

İki küçük kız, ateşin karşısına oturdular. Yanan odunların çıtırtılarını bastıran garip sesleri dinliyorlardı. Gürültü gitgide artıyordu. Sesler, hiç de baykuş seslerine benzemiyordu. Sanki birkaç kişi, aralarında konuşuyorlardı.

Caroline yerinden fırladı. Korkudan titriyordu:

— Merdivendeler! dedi.

Gerçekten, sanki kuşlardan biri kapıyı vuruyordu. Sonra öbürleri geldi.

Solange fısıldadı:

— Çok korkuyorum Caroline.

Caroline, arkadaşını yatıştırmaya çalıştı:

— Baykuşlardan insanlara zarar gelmez. Herhalde fareleri kovalıyorlar!

Gerçekte Caroline de korkmuyor değildi. Kapının ardından gelen sesler, kuş sesinden çok, bağırarak koşuşan çocuk seslerini andırıyordu. Zaman zaman kapıya bir şey çarpıyor, çıkan ses gecenin karanlığında yankılanıyordu.

Solange'ın korkudan soluğu kesilmişti:

— Dinle! dedi.

Eskimiş basamaklar gıcırdıyor, sanki birisi ağır adımlarla yürüyordu. Kimdi bu saatte, bu hayvanların yanına gelmeye cesaret edebilen?

Caroline hayretle omuzlarını kaldırdı:

— Tüm bunlar ne anlama geliyor?

O anda kapının altından hafif bir ışık sızdı. Sanki biri yavaşça merdivenlere yönelmişti.

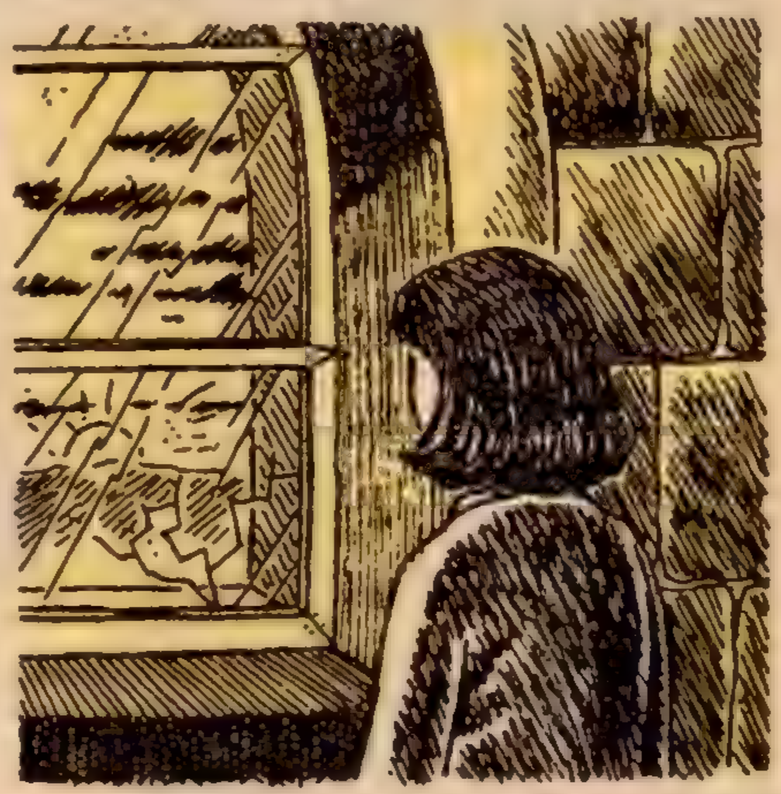

Caroline, dalgın dalgın Port-Joli yönüne baktı.

— Gördün mü, Solange?

Solange'ın yüzü kâğıt gibi bembeyaz olmuştu. Gözlerini yumdu.

Tam bu sırada, ocakta yanan son odun da bitti. Ateş söndü.

Kısa bir süre geçti. Caroline, belki biraz da korkudan üşümeye başlamıştı.

— Haydi yatalım artık, dedi.

Yataklarına girdiler. Kuşku içindeydiler. İyiden iyiye ürkmüşlerdi. Baykuşların şamatası onları, günün ilk ışıklarına kadar uyutmadı.

En sonunda sabah oldu. Her yan aydınlanmaya başladı. Baykuşlar, sanki ertesi geceye kadar dinlenmek üzere, damdaki yuvalarına çekildiler. Sesler tümüyle kesildi.

Belki artık uyuyabilirlerdi. Fakat hayır! Bu kez de, merdivenden inen ayak sesleri gelmeye başlamıştı.

Yavaşça yataklarından kalktılar. Korkuyorlardı, ama olan bitenleri de çok merak ediyorlardı. Caroline, yavaşça kapıya doğru süzüldü. Anahtarı çevirdi.

Camdan gelen loş ışık altında, kollarında İsabelle'i taşıyan César'ı gördüler. Fakat „sanki bu, gündüz onları ziyarete gelen İsabelle değildi. Yüzü büsbütün soluktu. Ayrıca, hiç kıpırdamıyordu.

Caroline, César'ın kucağında giden küçük kızın duvarlara çarpan bembeyaz elini görünce, kalbinin duracağını sandı.

-5-

Uykusuz geçen ilk gece

BAZEN, kötü geçen bir geceden sonra, insan kendi kendine, "Acaba düş mü gördüm?" diye sorar.

Fakat Solange ile Caroline, düş görmediklerine emindiler. Köpeklerin ve baykuşların seslerini duymuşlardı. Kapılarının önünden bir ışık yavaşça süzülmüştü. Biri, sivri damın altındaki çatıya çıkarak, orada bir süre kalmış, sonra geri dönmüştü. Bu César'dı. Kollarında İsabelle'i, İsabelle'in hareketsiz vücudunu taşıyordu...

Birden, İsabelle'in güçsüz sesini duyarak irkildiler. Küçük kız, karşılarında duruyordu. Dünkü kadar tatlıydı. Fakat yüzü, yine soluktu ve iyice güçsüz görünüyordu.

Caroline ilgiyle sordu:

— Hasta mısın?

İsabelle gülümsemeye çalıştı:

— Evet. Doktor dün gece de benim için geldi. Ama siz merak etmeyin. Bu yılın başından beri böyle yorgun ve hastayım.

Elini, sanki "önemli değil" der gibi salladıktan sonra Solange'a döndü:

— Sağlığına kavuştuğuna sevindim. Sanırım hemen gitmek isteyeceksiniz. Vazgeçin. Hiç olmazsa yarına kadar kalsanız, çok mutlu olurum.

Solange, olumlu yanıt verdi:

— Peki, eğer bu seni sevindirecekse, yarına kadar kalırız.

İsabelle'in yüzü mutlulukla aydınlandı.

Hep birlikte bahçeye çıktılar.

Her geçen gün, taşlarından birkaçı dökülen, böylece denizin görünmesine engel olamayan duvarın yanında durdular.

İsabelle, dalgın dalgın denize baktı.

Camdan gelen loş ışık altında kollarında İsabelle'i taşıyan César'ı gördüler.

— Tatiliniz süresince deniz kıyısında mı kalacaksınız?

Caroline eliyle, arkadaşlarının kamp kurdukları Port-Joli yönünü gösterdi:

— Evet. İşte orada, ormanın başlangıcında...

— Ne güzel, kimbilir ne kadar eğleniyorsunuzdur?

Caroline, "evet" anlamında başını sallayarak konuştu:

Denizin görünmesine engel olmayan duvarın yanında durdular.

— Gerçekten çok eğleniyoruz. Açık havada yaşıyor, kendi yemeğimizi kendimiz pişiriyoruz. Her gün balık tutuyoruz. Tatillerimizi deniz kenarlarında geçirdiğimiz için, önceleri yüzmeyi, sonraysa derinlere dalmayı çok iyi öğrendik.

İsabelle'in gözleri dalıp gitti:

— Açık havada yaşamayı ben de çok severim. Her gün büyükbabamla birlikte deniz kenarında at gezintisine çıkarız. Deniz kıyısında kadife gibi uzanan yemyeşil ovalarda uzun uzun piknikler yaparız. Bakın, görüyor musunuz?

Sonra parmağıyla deniz kıyısını göstererek ekledi:

— Bilmiyorum neden, büyükbabam bütün günlerini orada geçirmek ister.

«Sağlığına kavuştuğuna sevindim. Sanırım hemen gitmek isteyeceksiniz..»

İsabelle, bir an için durdu. Sonra içini dökmeye başladı:

— Bu büyük ev, bir kış gecesi kadar hüzün verici. Burada oturan insanların kafası da gece gibi karanlık..

Küçük kız, duvara dayanarak konuşmasını yavaş sesle sürdürdü:

— Biz çile çekmiş fakir insanlarız. Duvarlarımız çöküyor, damlarımız rüzgârdan parçalanıyor, kapılar ve merdivenler toz gibi dağılıyor... Adı "Esrarlı Ev"e çıkan bu evi onartamıyoruz. Ne bir marangoz getirtebiliyoruz, ne de duvarcı! Aslında, günlük yaşantımızı rahatça sürdürebilecek kadar bile paramız yok...

Sürecek

SİNAN GÜRDAĞCIK

GARİP GEL, BAK PEMBE PANTER BAŞLADI...

OYUN OYNUYORUM!..

GARİP! GEL, "İYİ UYKULAR ÇOCUKLAR" BAŞLADI.

İŞİM VAR!

SAYIN SEYİRCİLER, ŞİMDİ DE "DALLAS"I İZLEYECEKSİNİZ.

!

NİYE SÖYLEMİYORSUN? AZ KALDI BAŞINI KAÇIRACAKTIM!

MAC COY diye biri

5

MAKKOY VE ADAMLARI, SEN KURUVA'NIN AMERİKAN ORDUSUNDAN ÇALDIĞI PARALARIN YARISINI ALARAK ÖLÜM VADİSİNE GİDERLER...

KAHRETSİN! FRANSIZLAR!

OOO SAYIN GÜNEYLİ ASKERLER BU NE ACELE? ARDINIZDAN KOVALIYAN MI VAR?

İYİ BİLDİNİZ, PEK TEKİN OLMAYAN KİŞİLERİN ELİNE DÜŞMEMEK İÇİN UĞRAŞIYORDUK.

MERAK ETMEYİN. BU ÜLKEDE İYİ VE GÜVENİLİR KİŞİLER DE VARDIR. ASİLER, APAÇİLER VE SEN KURUVA'NIN ADAMLARI DIŞINDA TABİİ...

ÖZELLİKLE SONUNCULARI YAKINDAN TANIMA OLANAĞINI BULDUK. SEN KURUVA VE HAVARİLERİ PEŞİMİZDELER.

BİLİYORUM YÜZBAŞI. İŞARETÇİLER AYNA İLE GELDİKLERİNİ HABER VERDİLER.

ŞİMDİ DE YAKLAŞTIKLARINI SÖYLÜYORLAR. GEÇİDİ BOŞALTIP YANLARDA SİPERE YATMAMIZ GEREK.

ATEŞ!

PAM!

PAM!

KAHRETSİN! GERİ ÇEKİLİN!

PAM!

PAM!

ATEŞ!

BRAVO ALBAY! ONLARI İYİ PÜSKÜRTTÜNÜZ. ADAMLARIM ADINA SİZE TEŞEKKÜR EDERİM. ARTIK RİO GRANDE'YE RAHATÇA GİDEBİLİRİZ.

SEN KURUVA KAÇTI. AMA ÇETESİNİ DAĞITTIK. BİR BÖLÜK, KURTULANLARIN PEŞİNE DÜŞÜP ONLARI DA YAKALAR.

YÜZBAŞI MAKKOY, FRANSA SİZİ DURANGO'DA AĞIRLAMAKLA ŞEREF DUYACAKTIR. BU ARADA MEKSİKA'DA BULUNUŞUNUN NEDENİNİ ÖĞRENMEK VALİNİN HOŞUNA GİDECEKTİR SANIRIM.

Sürecek

ANNELER GÜNÜ KUTLU OLSUN

Mümtaz Zeki TAŞKIN

NE kadar tatlı bir sözcük: Anne!.. Ne kadar kutsal bir sözcük: Anne!.. Ne kadar içten gelen bir sözcük: Anne!..

Anne deyince, insanın içinden kopup gelen bir sevgi fırtınası eser. Bu sözcüğün sihirli ve tadına doyulmaz bir ahengi ve melodisi var değil mi çocuklar?

Bugünün yurdumuzda kutlanmasının üzerinden 28 yıl geçmiş, ama Amerikalı bir genç kızın, Anna Jarvis'in önerisinin Temsilciler Meclisi'nce kabulünün üzerinden de 70 yıl geçmiş.

Hepimiz, teker teker, annelerimizi en az Anna Jarvis'in annesini sevdiği kadar severiz elbette. Hatta, kim bilir belki de ondan çok. Yine belirtmek gerekir ki, her çocuk annesini, ona duyduğu sevgiyi, bir başka çocuğun duyamayacağı kadar büyük olarak hisseder. Bu sevgi dağlar kadar yüksek, bu sevgi denizler kadar, evren kadar uçsuz bucaksızdır. Anne sevgisi, çocukların gönüllerini dolduran en yüce bir duygudur.

Anneler Günü'nde onlara bir öpücük bile armağandır. Sarı saçlı, yeşil gözlü, siyah saçlı, mavi gözlü, kumral saçlı, bal rengi gözlü çocuklar, annelerinin derinden derine süt kokan pembe yanaklarına, candan birer öpücük de kondursalar, anneler için en temiz, en değerli bir armağan olur.

Anneler Günü'nde onlara bir demet kır çiçeği, papatyalardan örülü bir buket sunmak bile, pahalı alınabilecek armağanların yanında en makbule geçen bir andaçtır.

Büyük Mustafa Kemal'in 27.1.1923'de annesinin ölümü üzerine İzmir'de mezarı başında yaptığı konuşmanın son bölümünü beraberce bir kez daha anımsayalım. O diyor ki:

"Annemin mezarı önünde ve Tanrı'nın yüce katında söz verip and içiyorum ki, ulusumun bu kadar kan dökerek elde ettiği egemenliğin korunması ve savunulması için gerekirse annemin yanına gitmekte gecikmeyeceğim. Ulus egemenliği uğrunda canımı vermek benim için bir vicdan borcu olsun, namus borcu olsun."

nun söz verdiği gibi, egemenliğimizi koruması ve sağlaması, bize bu mutlu günleri kazandırmıştır. Büyük önderin sayesinde, bugün 28. **Anneler Günü**'müzü kutlayabiliyoruz.

Her yıl mayıs ayının ikinci pazarının, büyük, küçük, herkesin kutsal annesine sevgi ve saygısını gösterme günü olarak belirlenmesinin anlamı büyük. Bugünün dışında, annelerimize beslediğimiz saygı ve sevginin değerinin az olduğu sonucu çıkarılmadan, bu tutkunun yılda bir kez en anlamlı biçimde vurgulanmasının gereğini duyarız yüreklerimizde.

Sen, Dilek, Şebnem, İpek ve Sema
Sen, Ömer, Osman, Veli her yıl daima
Seni dünya nimetlerine kavuşturan
Tanrı'nı ve anneni unutma!

1983'ün **Anneler Günü**'nde annelerimize, sevgi dolu yüreklerimizi sunuyor, çok sevdiği annesinin anısını yaşatmak için "Annelerimizin yerini kimse dolduramaz" diyen Amerikalı kız Anna Jarvis'e yürekten sesleniyoruz: **"Teşekkürler Anna Jarvis!"**

ANNELER

Dal bir gün dedi ki tomurcuğuna:
—Teninde bir yara işler gibisin,
Titrerim rüzgârlar keder vermesin!

Anneler beşikten der çocuğuna:
—Acını görmesin gözüm âlemde,
Teselli demeksin bana son demde.

Bütün ümitleri yel alır gider,
Tomurcuk açılır sel alır gider,
Anneler büyütür.... el alır gider...

Ahmet Kutsi TECER

PAZARTESİ GÜNLERİ YAYIMLANIR/ SAYI: 27

GENÇ GAZETECİLER! «YENİ GAZETE»YE, ÇEVRENİZDEKİ İLGİNÇ OLAY VE KİŞİLERİ ANLATAN YAZI VE FOTOĞRAFLARINIZI BEKLİYORUZ.

Yeni Gazete

DÜNYADAN • YURDUMUZDAN • ÇEVREMİZDEN

GAZETEMİZDE YAYINLANAN YAZI VE FOTOĞRAFLARINIZ İÇİN SİZLERE, BİRER «GENÇ GAZETECİ» KARTI GÖNDERECEĞİZ.

İSTANBUL'DA SURLARIN ÇEVRESİ KAMULAŞTIRILACAK

İstanbul'un tarihî surlarının çevresi yeniden düzenlenecek.

İstanbul Belediyesi'nce sürdürülmekte olan tarihî alanları koruma projesiyle ilgili olarak belediyede bir toplantı yapıldı. Belediye Başkanı **Abdullah Tırtıl** toplantıyı açarken yaptığı konuşmada **"Halen yüz kişilik bir ekibin Boğaziçi'nin korunması planları üzerinde, başka bir ekibin Haliç sahillerinin düzenlemesiyle, diğer bir ekibin ise Sultanahmet Meydanı düzenlenme çalışmalarıyla yoğun şekilde ilgilendiğini"** söyledi.

Toplantıda daha sonra söz alan Tarihî Çevre Koruma Restorasyon Müdürü **Meral Alper**, proje olarak 15 yapının ele alındığını bildirdi.

Alper, "Yedi kilometre uzunluğunda 60 metre genişliğindeki tarihî sur bandı çevresinde kamulaştırılması gereken alanların yüzde 75'inin özel kişilere ait olduğunu tesbit ettik. Bu kamulaştırma için 1.5 milyar liraya ihtiyaç vardır" şeklinde konuştu.

Toplantıda bir konuşma yapan Birleşmiş Milletler Kalkınma Programı Ankara Daimi Temsilcisi **S. K. Malik** ise İstanbul Belediyesi ile kentin tarihî alanlarının korunması konusunda 1979 yılında işbirliği başlatıldığını ve dört yıldan bu yana yararlı çalışmalar yapıldığını vurgulayarak, **"Tarihî sur çevresinin düzenlenmesi konusundaki belediyenin ısrarlı tutumu memnuniyet vericidir. Biz bu konularda uluslararası kuruluşların işbirliğine inanmaktayız, ancak kredi temini zor bir konudur"** dedi.

Toplantıya Birleşmiş Milletler Kalkınma Programı Ankara Temsilcisi **S. K. Malik** ve UNESCO temsilcileri, DPT Dışişleri Bakanlığı Kültür İşleri Dairesi, Kültür ve Turizm Bakanlığı, Vakıflar Başmüdürlüğü ve İstanbul Belediyesi temsilcileri katıldılar.

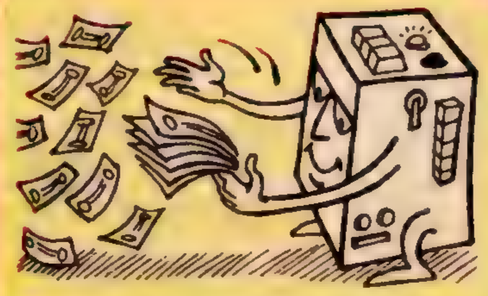

40 MİLYONU 10 SANİYEDE SAYIYOR

T.C. Ziraat Bankası Yenişehir Şubesi'nde hizmete sunulan **"Para ödeme makinesi"** 40 milyonluk bir ödemeyi 10 saniyede yapabiliyor. Türkiye'de ilk kez uygulanan bu ödeme sistemi ile dört-beş veznenin işi aynı anda yapılabiliyor. Üstelik bütün işlemler akıl almaz bir hızla gerçekleştiriliyor.

Yeni sistemi tanıtmak üzere açıklama yapan banka yetkilileri, makinenin ödeme dışında kalan işlemleri de kolaylıkla yaptığını belirttiler. Böylece akşamları ödemeyle ilgili bordro tutma olayı ortadan kalkmış oluyor, kasa mutabakatı hızla yapabiliyor. Ayrıca, makinenin printeri her türlü kaydı yapabiliyor. Yine bu makine merkezi kompütüre bağlanabiliyor ve banka genelinde hesaplamaların yapılması sağlanabiliyor.

Müşteriye istediği şekilde ödeme yapabilen makine ödemede daha önceden kasasına yerleştirilen banknot kasetlerinden para çekiyor. Altı adet kaseti olan makineye 50 bin ile 10 bin lira arasında banknotlar yerleştiriliyor. Her kaset 2 bin 500 adet banknot alıyor.

GENÇ GAZETECİLERE DUYURU

Bize gönderdiğiniz haberlerde, çevrenizde ya da bölgenizde kendi gözlemlediğiniz olayların yer alması gerektiğini belirtmiştik. Buna karşın, bazı arkadaşlarınız yine gazetelerden kestikleri yazı ve resimleri bize göndermektedirler. Bu tür yazı ve resimlerin **"Yeni Gazete"**de kullanılmayacağını bir kez daha yineliyoruz.

Öte yandan, bazı arkadaşlarımız, haber göndermeden ya da gönderenler de bunun gazetemizde yayınlanmasını beklemeden "Genç Gazeteci" kartı istiyorlar... Bir bölümüyse, oturdukları yerin muhabirliğini istemekteler. Genç gazeteci kartı alabilmeniz için, gönderdiğiniz haberlerin **Yeni Gazete**'de yer alması gerekmektedir. Unutmayalım ki; Yeni Gazete'nin işlevi, genç arkadaşlara gazeteciliği sevdirmek ve okurlarımızın Milliyet Çocuk Dergisi ile daha yakın ilişkilerde bulunmasını sağlamaktır. **Yeni Gazete**'de herhangi bir il ya da ilçenin muhabirliği söz konusu değildir.

Gönderdiğiniz haberlere bir de fotoğrafınızı iliştirmeniz gerekmektedir. Yalnız bu fotoğraflarınızın arkasına ad ve adresinizi yazmayı da unutmamalısınız.

11 Nisan 1983 tarihli 15. sayımızda Manisa'dan gönderdiği haberini yayınladığımız **A. Fuat Yorulmaz** kardeşimizin "genç gazeteci" kartını göndermek için bize adresini bildirmesini bekliyoruz.

Esen kalın...

T.H.Y. GEÇEN YIL 3129 BAVUL YİTİRDİ

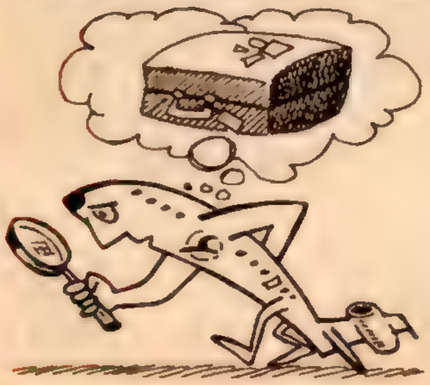

Türk Hava Yolları (THY) geçtiğimiz yıl yolcuların 3bin 129 bavulunu kaybetti. Ancak kaybolan bu bavulların 2 bin 708'i bulundu, 421'i ise bulunamadı.

Türk Hava Yolları yetkilileri bavulların kaybolmalarının "Yolcuların heyecandan yanlış bagaj almaları ve personelin bagajların teslim edileceği yeri gösteren bantlara yanlış takmalarından" kaynaklandığını söyledi.

REKORTMEN TAVUK

Beyza, 110 gramlık yumurtalar yumurtluyor. Tavuk yetiştiricisi Celal Daşçı, Beyza ismini verdiği tavuğunun haftanın 5 günü 110 gramlık yumurtalar verdiğini belirterek, **"Beyza, benim altın yumurtlayan tavuğum"** dedi.

Altın yumurtlayan tavuğu elde edebilmek için uzun yıllar çalışmalar yaptığını belirten Celal Daşçı, Ligorin ve Lemse melezlerinden elde ettiği tavuğunun haftada beş gün 110 gramlık yumurta verdiğini söyleyerek şöyle konuştu:

"Beyza ismini verdiğim tavuğumun ilk 110 gramlık yumurtasını aldığımda hayretten dilimi yutacaktım. Tavuğa özel yem ve ilaç vererek 110 gramlık yumurta yumurtlamasını sağlıyordum. Ayrıca, Beyza'nın yumurtaları çift sarılı oluyor. Bundan sonra amacım, bu cins tavuğun çoğalmasına katkıda bulunabilmektir."

Celal Daşçı, 110 gram yumurta vererek rekor kıran tavuğunu satın almak için evinin kapısında alıcıların kuyruk oluşturduğunu belirterek, **"Ne olursa olsun, altın yumurtlayan tavuğumu kimseye vermeyeceğim. Sayısını da artıracağım"** dedi.

ÇİÇEKÇİLİĞİMİZ DIŞ PAZARA AÇILIYOR

Bugün aile işletmeciliği şeklinde yaşamını sürdüren Türk çiçekçiliği, çemberini kırıp dış dünyalara açılma hazırlığı içinde bulunuyor.

20 Nisan'da Kuveyt'te düzenlenecek "Türk Haftası"nda, 12 ay sürekli yetiştiği için ihracat imkânı bulunan gül, karanfil ve glayöllerimiz Araplara tanıtılacak. Amerika ve Hollanda'nın ele geçirdiği Kuveyt çiçek pazarına girebilmek için uygun fiyatlar verildiği belirtiliyor.

Sınırlı Sorumlu Çiçek Yetiştirme Satış Kooperatifi Başkanı Mehmet Okul, şimdilik Kuveyt'ten bir kâr amacı gütmediklerini, amacın sadece tatım olduğunu belirtti. Okul, ihracat bağlantısı kurulunca, her hafta uçakla Kuveyt'e çiçek gönderilebileceğini sözlerine ekledi.

Bundan 400 yıl önce Hollandalılara kaptırdığımız ve onlardan ithal eder duruma geldiğimiz lâle soğanları Silivri'nin Çeltik köyü yakınında kurulan bir çiftlikte yetiştirilmeye başlandı.

Damızlık lâle yetiştirmek için geçen yıl 100 bin damızlık lâle soğanı ithal edildi. Bu yıl da ithal edilecek 500 bin lâle soğanı ile Silivri'deki çiftlik bir "Lâle Üretim Merkezi" haline getirilecek. Böylece önümüzdeki yıllarda artık lâle soğanı ithal etmeye gerek kalmayacağı bildiriliyor.

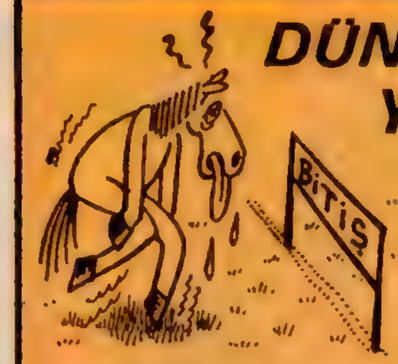

DÜNYADAKİ EN ZOR YARIŞA KATILAN ATLAR, BİTİŞ ÇİZGİSİNE ZOR VARIYOR...

Dünyanın en zor engelli yarışı olarak nitelenen Grand National at yarışını , 41 attan yalnızca 10'u bitirebildi

DÜNYANIN en zor engelli yarışı olarak nitelenen Grand National at yarışını 41 attan sadece 10 tanesi tamamlayabildi.

Büyük bir kalabalığın izlediği yarış bir bahar havasında yapıldı. Daha önce yağan yağmurların yumuşattığı yarış parkuru, koşunun daha da çetin geçmesine neden olurken büyük bir şans eseri düşen atlardan hayatını kaybeden olmadı.

Bu yılki yarışın bir diğer özelliği birinciyle ikincinin tüm engelleri başarıyla aşmasından sonra son yüz metreye kadar başa baş mücadele etmeleri ve heyecanı doruğa ulaştırmalarıydı.

Sonuçta 16 milyon Türk liralık birincilik ödülünü Jokey Ben de Hann'ın bindiği ve bir kadın antrenörün çalıştırdığı Corbiere isimli at kazandı. Corbiere'i çalıştıran Jenny Pitman da bu yarışın galibi ilk kadın olarak ismini Aintree yarış tarihine yazdırdı.

7 bin 200 metreden oluşan ve 30 korkulu enelin geçildiği parkuru ikinci olarak Greasepaint üçüncü Yer Man dördüncü olarak da Hallo Dandy isimli atlar bitirdi. Sonuç büyük bir sürpriz oluşturdu.

«BÜYÜK ÇARŞI» TEHLİKEDE!..

Genç Gazeteci
Vedat GÜLEÇ
Elazığ'dan bildiriyor

Kentimizde bulunan, içinde 200'den çok dükkânın yer aldığı, birkaç katlı ve yürüyen merdivenli Büyük Çarşı'nın yıkılma tehlikesiyle karşı karşıya bulunduğu açıklandı. Yapılan açıklamalardan anlaşıldığına göre, Elazığ Belediyesi'nin Büyük Çarşı'ya yıkılma raporu verebilmesi de olası...

Zaman zaman binanın üstünden beton parçalarının dökülmesi ve duvarlarda yer yer çatlaklar görülmesi, halk arasında kuşku yaratıyor. Elazığ Belediye Başkanı Orhan Gökçe, büyük çaplı bir onarımın, binayı kurtarabileceğini de belirtmektedir.

BURSA-ULUDAĞ YAMAÇLARI DÜNYANIN EN VERİMLİ KESTANE BÖLGESİ

Dünya tarımcıları arasında en verimli kestane kuşağı olarak tanımlanan Bursa Uludağ yamaçlarında binlerce aşısız kestane ağacı bulunuyor. Kestane ağaçlarının verimden düşmesine neden olan mürekkep hastalığının 350 metreden yüksekte görülmemesi, Uludağ'

a kadar uzanan kestanelik bölgenin önemini daha da artırıyor. 350 metreden daha yüksekte yer aldıkları için mürekkep hastalığına yakalanmayan bu bölgedeki kestaneler, aşılanırlarsa Bursa'da kestane üretiminde büyük artışlar görüleceği belirtiliyor.

Almanya'da bir gazete Türkçe yayın yapıyor

Federal Almanya'nın Berlin kentinde yayınlanan "Berliner Zeitung" adındaki gazete Türkler ile Almanlar arasındaki sorunların daha çok lisan yönünden çıktığını öne sürerek Türkçe dersleri yayınlamaya başladı.

İlk Türkçe yayınında Türkçe'de ençok kullanılan 25 sözcüğe yer veren gazete, Türkçe ders yayınına başlamasının nedenlerini şöyle açıkladı:

"Berlin eyaletinde yaklaşık 116 bin komşumuz veya iş arkadaşımız Türk yaşıyor. Nüfusumuzun yüzde 10'unu aşan bu insanların lisanlarını ne yazık ki çok az ya da hiç tanımıyoruz. Birkaç sevimli sözcüğün Türkler ile aramızda kurulacak dostluklarda köprü görevini düşünerek sizler için Almanların ve Türklerin günlük yaşamında en çok kullandıkları 25 kelimeyi yayınlıyoruz. Yayınımızın başarılı bir sonuca ulaşması en büyük dileğimizdir."

ÇANAKKALE HABERLERİ

Genç Gazeteci
Ali YONCA
Çanakkale'den bildiriyor

KENTİMİZ AĞAÇLANDIRILDI

Kentimizin yolları belediyece ağaçlandırılmaktadır. Yeni dikilen fidanların çevresi ince tahtalarla çevrilerek korunmaktadır.

Birkaç yıl sonra Çanakkale'nin tüm caddeleri yeşillenecek ve ortaya güzel görünümler çıkacak.

Kentimizin halkı, belediyenin bu güzel davranışını övgüyle karşılamaktadır. Kent halkı bu girişimi fidanları koruyarak desteklemelidir.

... VE EKMEKLER

Kenti ağaçlandırma çalışmaları sürerken, kentlileri üzen bir nokta, çöp bidonlarını ekmek kırıntılarının doldurması olmaktadır.

Bu savurganlık yalnız ailelerimize değil, aynı zamanda ulusal ekonomimize de zarar

veren bir olaydır. Herkes yeteri kadar ekmek alır ve iyi korursa, ekmekleri çöpe atmak gerekmez. Dünyadaki birçok ülkenin de açlık tehlikesiyle karşı karşıya kaldığını göz önüne alırsak, yaptığımız işin ne denli kötü sonuçları olacağını kolayca anlayabiliriz.

Son aylarda, belediyeler tarafından başlatılan "ekmek savurganlığına son" kampanyaları yararlı sonuçlar vermeye başlamışken, bunu sürdürmek en doğru davranış olacaktır.

BİLMECE? BULMACA

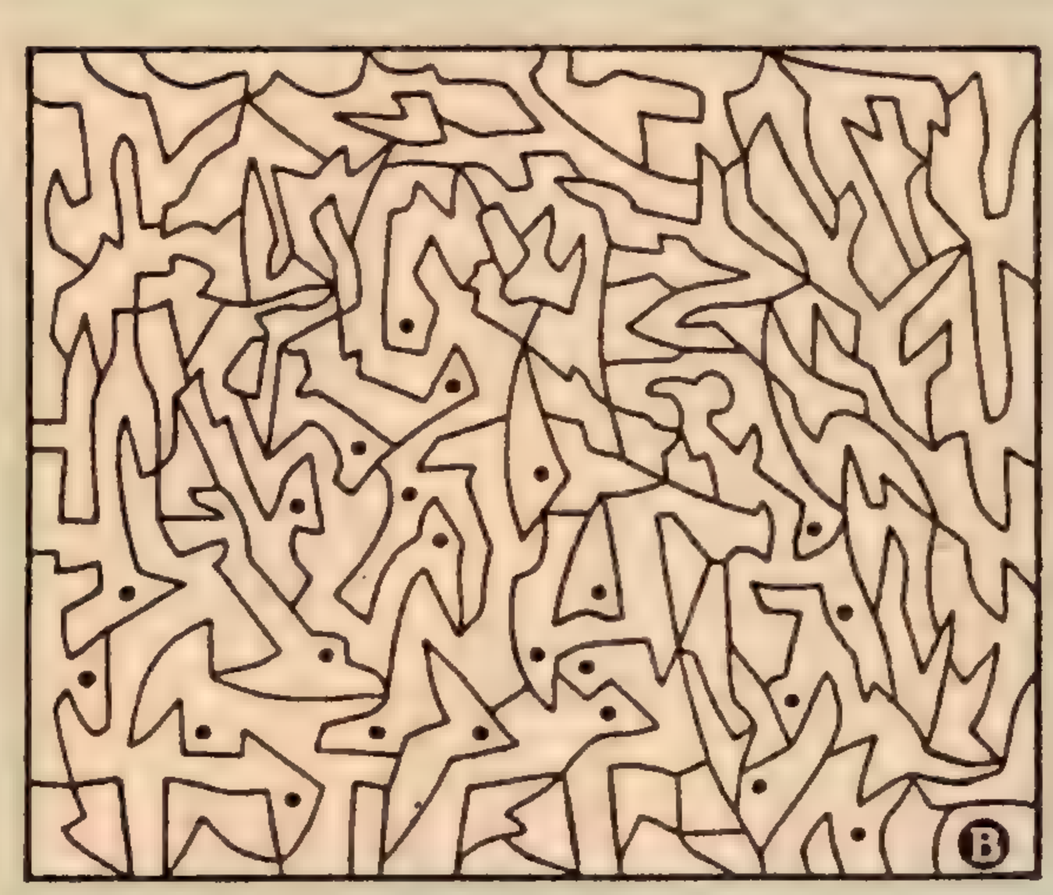

Noktalı yerleri boyayalım, bakalım ortaya ne çıkacak?

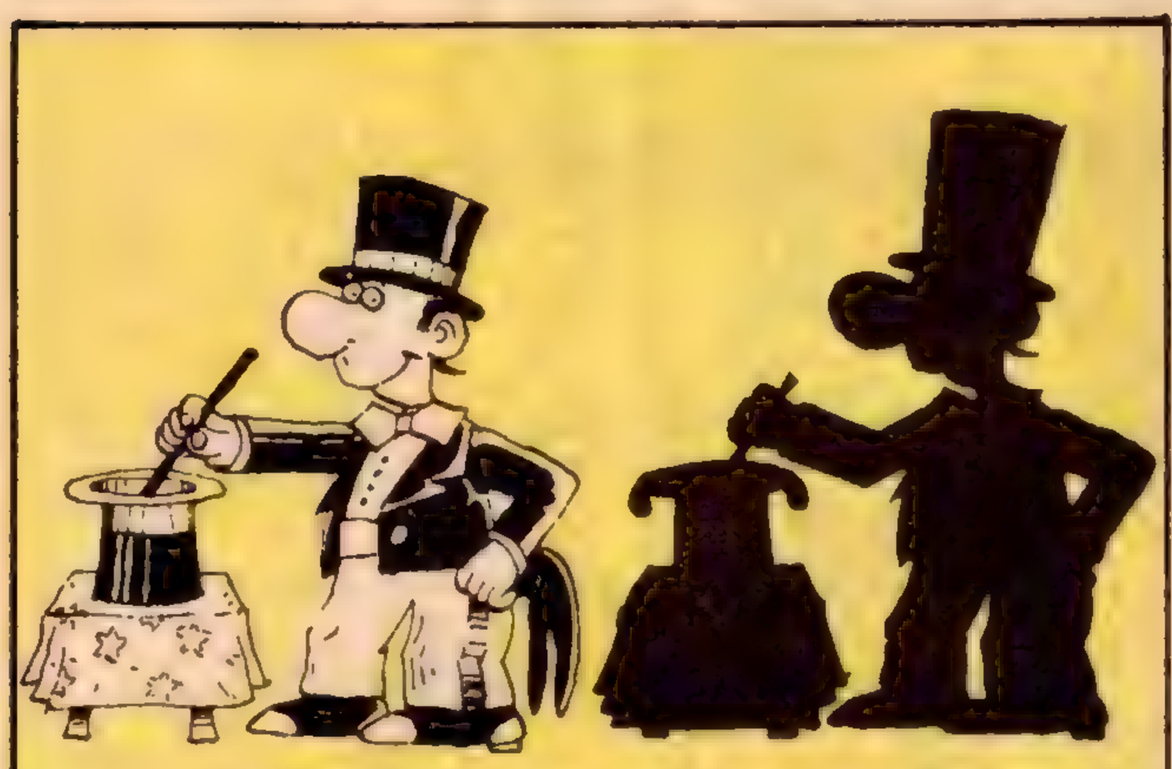

RESİM ve GÖLGESİ

Yukarıdaki resim ve gölgesi arasında bazı küçük farklar vardır. Bu farkları bakalım ne kadar sürede bulabileceksiniz?

Noktaları birleştirelim bakalım ortaya ne çıkacak?

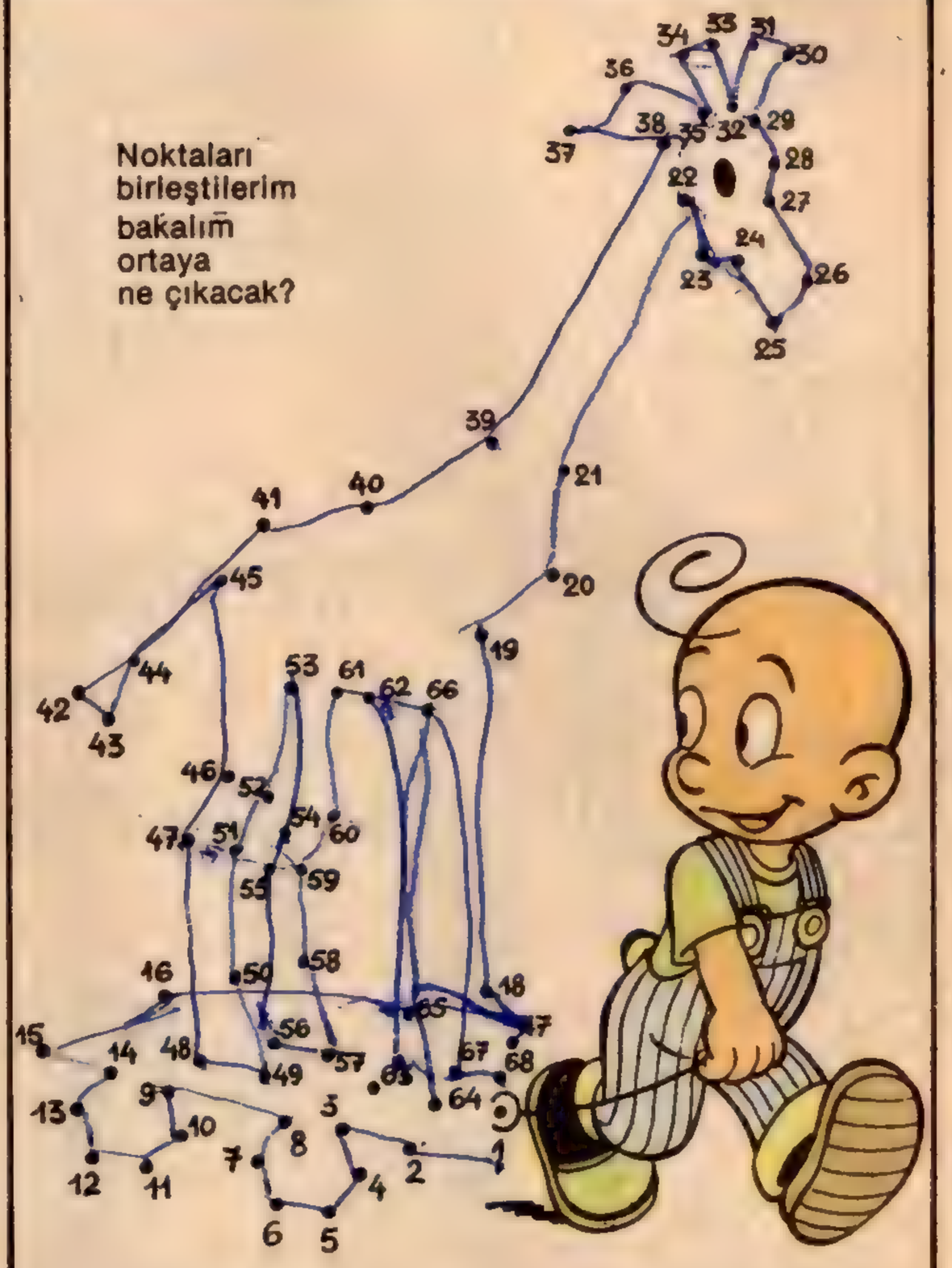

Sarman, Mırnav'a çok kızmış. Gidip ona haddini bildirmek istiyor, ancak Mırnav'da ona bazı sürprizler hazırlamış. Yolların en tehlikesiz olanını bulabilir misiniz?

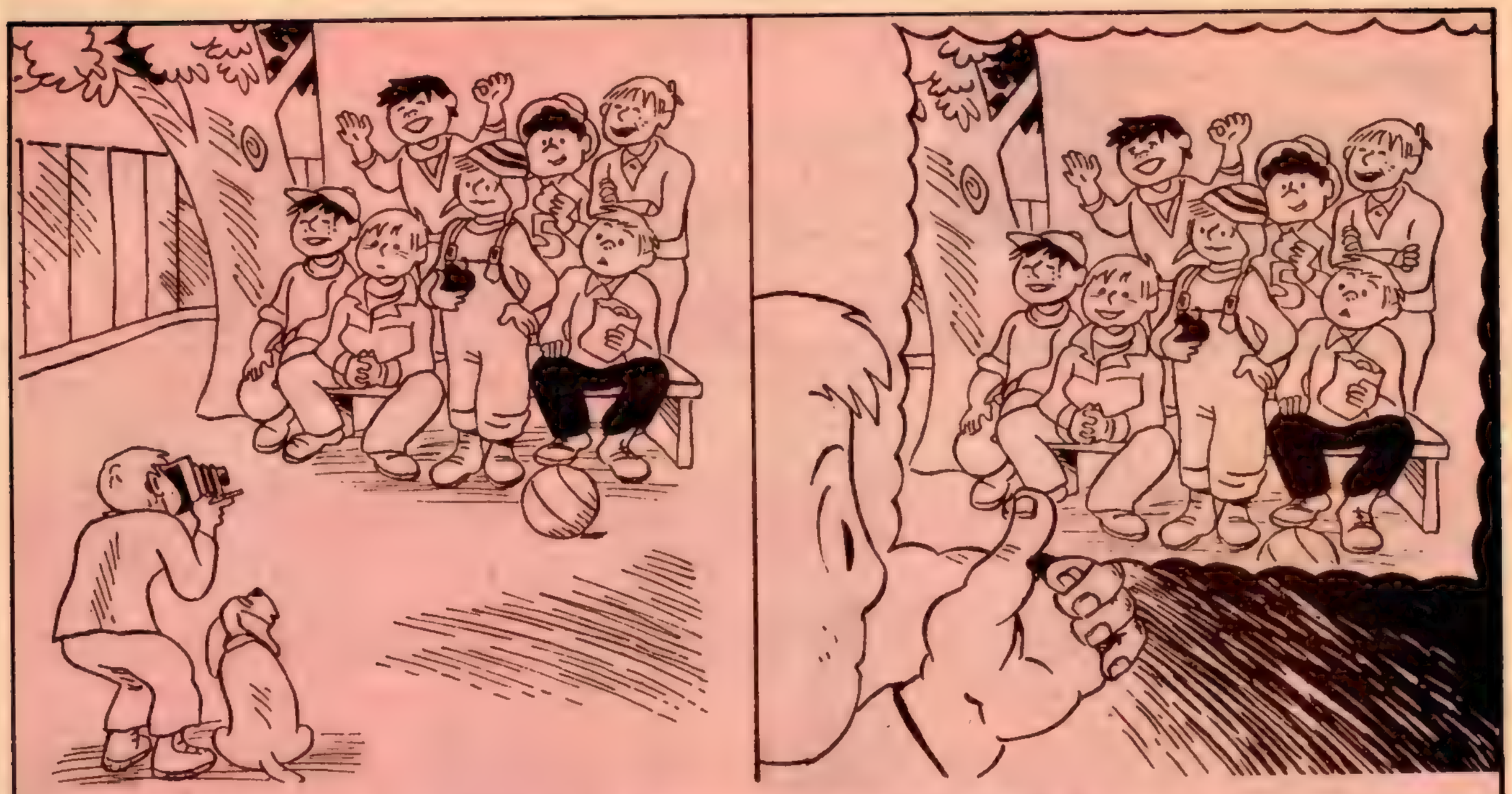

FOTOĞRAF: Ali okul arkadaşlarının fotoğrafını çekip anı olarak saklamak istiyordu, ancak bazı arkadaşları deklanşöre basarken hareket ettiler. Sağdaki karta bakıp kimlerin hareket ettiğini bulabilir misiniz?

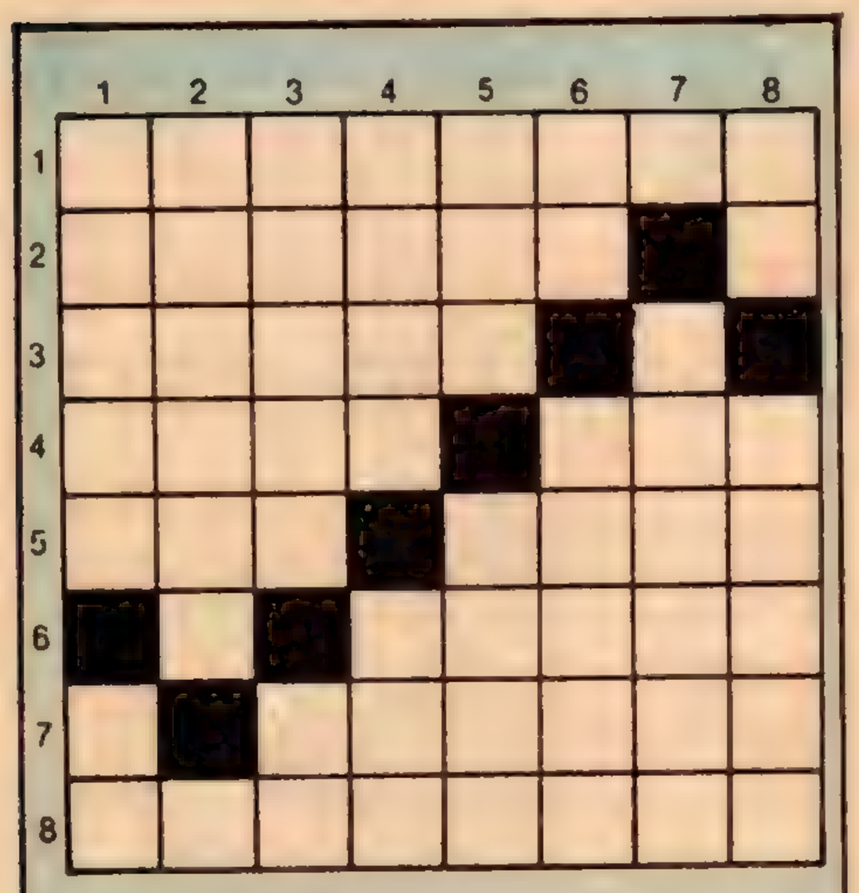

SOLDAN SAĞA: 1— Hesap işi, saymanlık. 2— Belirti, iz. 3— Çocuklara anlatılan, olağanüstü olaylarla süslenmiş ilgi çekici öykü. 4— Bir kimseye ya da bir şeye karşı güçlü sevgi ve bağlılık besleyen- Kötü söz. 5— Şehir dışı, çoğu boş ve geniş yer- Büyük sıçan. 6— Bele bir kez dolayıp toka ile tutturulan bel bağı. 7— Bir cins iri at. 8— Enayice davranış.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1— Ankara'da bir semt- Bir nota. 2— Bir yerden bir yere gidip gelme, alıp verme gibi bağlantı. 3— Saz ya da benzeri bitki ile örülmüş yer örtüsü- (Tersi) Beyaz. 4— (Tersi) Silah olarak kullanılan bir tür bıçak- Bir emir. 5— Doğal su baskını- Evcil bir hayvan. 6— Bir besin türü- Bir erkek adı. 7— Kalıpta basılmış elle boyanmış, başa bağlanır tülbent. 8— Genişlik- Öğrenme arzusu.

RESİM: Yuvarlak içindeki parçalardan yalnızca biri ortadaki resimden alınmıştır. Bulabilir misiniz?

GEÇEN SAYININ YANITLARI

KRAVAT: Sağ taraftaki kravatlardan soldan ikincisi alınmıştır.

ALETLER: A, Dümen - B, Fırça - C, Dürbün - D, Hamak - E, Kılıç - F, Meşaleyi kullanıyor.

KARE BULMACA: Soldan sağa: 1— As - Şakak. 2— leK - Zara. 3— Orak - Laf. 4— Araba. 5— Azami. 6— Kim - Lapa. 7— İlan - Ren. 8— Sanat - Ki.

Yukarıdan Aşağıya: 1— Alo - Akis. 2— Sera - ilA. 3— Karaman. 4— Kaz - nA. 5— Az - Bal. 6— Kalamar. 7— Ara - İpek. 8— Kafa - Ani.

RESİMLER: İkinci resimde: 1— Soldaki adamın kolundaki düğme. 2— Sağdaki adamın göğsündeki çizgi. 3— Altta iki adamın arasındaki çizgi. 4— Sağdaki adamın yakasındaki çizgiler. 5— Sağdaki kuşlar. 6— Gemi direğinin dibindeki şekil. 7— Sağdaki adamın şapkasının yanındaki şekil. 8— Sağ alt köşedeki çizgi. 9— Soldaki adamın fuları. üçüncü resimde: 1— Geminin sağındaki şekil. 2— Sağdaki lambanın altındaki şekil. 3— Şişenin ortası. 4— Sağdaki adamın ceketinin eteği. 5— Soldaki bardağın altı. 6— Soldaki adamın yakası. 7— Soldaki adamın göğsündeki çizgi. 8— Bardağın sağındaki çizgi. 9— Geminin ipi. Dördüncü resimde: 1— Geminin solundaki çizgi. 2— Saldaki bardağın ağız çizgisi. 3— Sağ bardaktaki şekil. 4— Soldaki adamın gözü. 5— Şişenin tıpası. 6— Sağdaki adamın kaşı. 7— Sağdaki adamın önündeki çizgi. 8— Rakamın yanındaki nokta. 9— Sağda kuşların altındaki yuvarlak.

KİBRİTLER:

KIRK AMBAR

EN DEĞERLİ KÖPEK

Great Ashfield (Suffolk, İngiltere) sakinlerinden Bayan Judith Thurlow, "**Super Rory**" adlı yarış tazısına önerilen 14.000 sterlin'i reddetmiştir. Güzel köpek yarışmalarında derece alan köpeklere de yüksek fiyatlar biçilmektedir. Essex'li Bayan Eiselle Bank, 1976 Temmuz'unda uluslararası şampiyonluk kazanmış olan Lowvhen cinsi köpeğine Amerika'dan yapılan 10.000 sterlinlik öneriyi kabul etmemiştir.

Amerikalı Bayan **August Belmont**, 27 Temmuz 1972'de "**Wanapaum Lucky Yo Yo**" adlı bir yavru Labrador köpeğine 22.000 dolar ödeyerek satın almıştır. Bu, bir köpek için ödenen en yüksek miktardır.

ADELAİDE ŞİŞESİ

İÇKİ ticaretinde kullanılan normal şişelerin en büyüğü dört şampanya şişesi kadar içki alan **Jerobeam**'dır. Şampanya şişelerine (çoğunlukla öteki şişelere de) boylarına göre verilen adlar çeyrek şişe, yarım şişe, şişe, magnum, **Jeroboam, Rehoboam, Methuselah, Salmanazer, Balthazar, Nebukadnezar** olarak sıralanır.

Nebukadnezar 16 litre içki alır. 1953 Mayısında İngiltere'nin "**Stoke on Trent**" kentinde yapılan 152 santimetre yüksekliğindeki şişe 93.19 litre alıyordu. 131 normal şişenin alabileceği miktarda içkiyi alabilen bu şişeye "**Adelaide**" şişesi adı verilmiştir.

MERİHLİLER DÜNYAYI İSTİLA ETTİ

ÜNLÜ Amerikalı sinema oyuncusu ve yönetmeni **Orson Welles**'in radyoda yaptığı bir konuşma sonucu, bütün Amerika paniğe kapıldı. 30 Ekim 1938'de, bir pazar gecesi saat 8.00 sularında kısık bir ses, radyodan Amerikan halkına şu konuşmayı yaptı:

"Bayanlar, baylar, programı kestiğim için çok özür dilerim. Ama çok önemli bir duyuru yapmak istiyorum: Az önce birçok gemiyle uzaydan gelen yaratıklar, Kuzey Amerika'yı işgal etmiştir. Merihli oldukları sanılan bu yaratıklarla şu âna kadar yapılan çatışmalarda ne yazık ki başarılı bir sonuç alınamamıştır..."

Aslında Orson Welles'in Mercury Tiyatrosu'nda oynanan "Dünyalar Savaşı" adlı oyununun tanıtım programıydı bu. Orson Welles'in amacı, oyunun daha iyi tanıtımını yapmaktı. Ama beklenen olmadı. Radyodaki konuşmayı duyan herkes panik içinde sokaklara döküldü. Daha sonra bunun bir "reklam" yayını olduğunu radyo açıklamasına rağmen, halk inanmadı. Arabalarıyla dağlara, tepelere kaçmaya başladı. Merihlilerin çevreye saçtığı söylenen zehirli gazdan korunmak için kafalarına ıslak havlu saranlar bile vardı. Birçok kişi de değerli eşya ve mücevherlerini yanına aldı. Ordu kısa sürede alarma geçirildi.

Welles, ertesi gün gazete manşetlerine de geçtiği için, ününe ün kattı. Ama 750.000 dolar tazminat ödemek zorunda kaldı. Ama oyun o kadar çok ün kazanmıştı ki, bu tazminatın pek fazla önemi kalmadı.

UZUN BİR YOSUN

Güney Amerika'da, "Tierra del Fuego" açıklarında yetişen deniz yosunlarının 180, hatta 300 metre uzunluğunda olduğu ileri sürülmektedir. Daha güvenilir kayıtlara göre, dev Pasifik yosunları (macrocystis prifera) 60 metre ile en uzun deniz yosunu türüdür. Bunlar günde 45 santimetre kadar büyüyebilirler.

ATEŞ YUTANLAR

Yeni Zelandalı **Jon Zealando**, 19 Ekim 1979'da ağzından 7 metre 45 santimetre uzunluğunda bir alev çıkarmayı başarmıştır. 25 Ağustos 1979'da Bayan **Jean Chapman**, 2 saat içinde 4593 meşaleyi ağzında söndürmeyi başarmıştır.

Sizlere sunduğumuz resimde ise, bir ateş tutucu, viski şişesinin içine doldurduğu alkolle deneme yapıyor.

REKLAM YAPIYOR

Son yıllarda şirketler ürünlerini pazarlayabilmek için ilginç yöntemlere başvurmaktadırlar. Bunlardan bir tanesi de, sizlere fotoğrafını sunduğumuz, Amerika Birleşik Devletleri'nin **Miami** kentindeki bir ayakkabı firmasının yeni çıkardığı makosenleri tanıtmak için yaptırdığı bu dev köpektir.

Üç metre boyunda olan bu yapma köpek, firmanın ana satış mağazasının kapısının önüne yerleştirildiğinden gelip geçen insanların dikkatini çekmektedir.

EN GENİŞ ÇÖL

YERYÜZÜNÜN yaklaşık sekizde biri yılda 25 santimetreden az yağış alan kurak bölgelerdir. Kuzey Afrika'daki **Büyük Sahra**, çöllerin en büyüğüdür. Doğudan batıya en geniş yeri 5150 kilometredir. Kuzeyden güneye genişliğiyse, 1275-2230 kilometre arasında değişmektedir. Çölün kapladığı alan 8.400.000 kilometre karedir.

Yüzeyinin denizden yüksekliği Mısır'daki **Kattara** çöküntüsünde deniz düzeyinin 132 metre aşağısından, Çad'daki **Emi Kussi** Dağı'nın yüksekliği olan 2415 metreye dek değişmektedir. Batı Sahra'daki sıcaklık farkı ise 45 dereceyi bulmaktadır.

MERMİ ADAM

Bir insanın topla fırlatılabildiği en uzun mesafe 53.3 metredir. "**Ringling Bros and Barnum and Bailey Sirki**"nin yıldızlarından **Emanuel Zacchini**, 1940 yılında topun ağzından bu uzaklığa fırlamıştır. Çıkış hızının 86.9 km/saat olduğu sanılmaktadır. Zacchini'nin meslekten çekilmesinden sonra, kızının da aynı yetenekte olduğunu keşfetmek sirk yönetimini rahatlatmıştır. 7 Ağustos 1978'de Yorkshire Televizyonu'nda yapılan bir denemede, topla atılan 17 yaşındaki Sue Evans'ın boyunun bu atışta 9.5 mm. kısaldığı görülmüştür.

OKURDAN OKURA

Bu sizin sayfanız. Her türlü ürünlerinizi bekliyoruz.

Şiir

ANNEMİZ

Odur bizi büyüten
Odur bizi yürüten
Ninniler söyleyip
Bizi uyutan
Annemizdir. Annemiz.

Nice emekler verip
Bizi okutan
Şarkılar söyleyip
Bizi uyutan
Annemizdir. Annemiz.

Tarlalarda çalışıp
Yemekleri yapın
Çamaşırları yıkayıp
Çocuklara bakan
Annemizdir. Annemiz.

İki kelimeye sığmaz
Annenin emekleri
Dillerden düşmez
Annenin yaptıkları.

Anneler günü gelince,
Alalım annemize bir hediye
Sevindirelim onu
Yılda bir defa.

Ali YAZICI

SU DİYOR Kİ

Her sabah uyanınca,
Yüzünü okşarım.
Sık yıkanmayanlara
Doğrusu pek şaşarım...

Saçınız kirlenince,
İpek gibi yaparım.
Giysiniz kirlenince,
Çiçek gibi yaparım...

Ben ışıl ışıl akan
Duru temiz bir suyum
Kirlilikle savaşmak,
Benim birinci huyum.

Gülsefa KESKİN

PAMUK KEDİM

Siyah gözlü Pamuk Kedim
Ben seni pek çok bekledim
Zamana zaman ekledim
Siyah gözlü Pamuk kedim

Ellerin pamuğa benzer
Burnun sütü çok sever
Anne kucağında gezer,
Siyah gözlü Pamuk Kedim

Uykuyu pek çok seversin
Çok sevildin mi gülersin
Bazen beni de üzersin
Siyah gözlü Pamuk Kedim

Evimizin neşesi
Herkesin tek hevesi
Bizim evin bebesi
Siyah gözlü Pamuk Kedim.

Murat ALAGÖZOĞLU

BALONCU AMCANIN BALONLARI

Bizim baloncu Amca,
Kısa boylu, Tombulca,
Mahallemize gelir,
Bize balon verir.

Alırız etrafını,
Renk renk balon seçeriz,
Biz baloncu amçayı
Balondan çok severiz.

Rengârenk balonları
Sarı, yeşil, kırmızı,
İncecik iplikleri,
Balonları dizi dizi.

Hani ya da baloncuu,
diye, diye bağırır
On lira alın da,
Gelin diye çağırır.

Birgün kaydı ayağı,
Çamura düşüverdi,
Açıldı avuçları,
Balonlar uçuverdi.

Ömer AKA

KARDEŞ PAYI

Bir simit istedim
O çekti ben çektim
O dedi ben dedim
Daha sonra
Kardeş payı ettik
Yarısını o yedi
Yarısını ben yedim.

Dilara GÖRENER

Mektup Arkadaşı

FARUK GÜL: 16 yaşında 1.78 boyunda lise öğrencisiyim. Spor ve koleksiyonculukla ilgilenmekteyin. Yaşıtım olan kız ve erkek kardeşlerimle mektuplaşmak istiyorum. Adres: Ziraat Lisesi No: 3740 Bursa.

EMEL AKTOPRAK: 13 yaşındayım. Ortaokul 2. sınıfa gidiyorum. Özel zevklerim müzik aleti çalmak, kitap okumak, gezmek ve spor yapmaktır. Ayrıca pul ve kartkolleksiyonum var. Yaşıtım olan arkadaşlarımla yazışmak istiyorum. Adres: T.C. Ziraat Bankası Günay Aydın eliyle Anamur-İçel.

HAKAN GENÇOĞLU: 15 yaşında bir gencim. Seyahat etmekten, ve de spor yapmaktan, roman okumaktan çok hoşlanırım. Yaşıtım olan erkek ve kız arkadaşlarla mektuplaşmak istiyorum. Adres: Ziya Gökalp Cad. Şirin Apt. B Blok No: 22 İskenderun - Hatay.

BAHAR ALPNOYAN: 10 yaşındayım. İlkokul 5. sınıfa devam etmekteyim. Özel zevklerim arasında kart ve pul biriktirmek başta gelir. Boş zamanlarımda da kitap okur, resim yaparım. Yaşıtım olan kız ve erkek arkadaşlarla mektuplaşmak istiyorum. Adres: Hoca Sokak, Yeniizmir Mah. No: 18 Gazi Magosa - Kıbrıs.

İlker ERÇİN

Hikâye

MAHALLEDEKİ MAÇ

İki mahallenin spor karşılaşması, büyük bir arsada yapılacağı için hepimiz oraya toplanmıştık. Her iki takımın adamları kendilerine güveniyorlardı. Maç başlamıştı. Takımlar güzel oynuyorlardı, ama bizim takım 3 gol attı, 1 gol yedi. Sonunda maçı biz kazandık. Evet bu bir mahalle maçıydı ama bizim için çok önemliydi. Arsa birdenbire boşalmıştı. Herkes evine gittiğinde maçtan söz ediyor ve şanımızı, şerefimizi koruyan takımımıza âdeta dua ediyorlardı. Ertesi sabah maç alanında tekrar toplanmıştık. Neden mi? Söyleyeyim. Maçı kaybeden takım kendi paralarıyla almış oldukları meşin topu bize vermek için oraya çağırmışlardı. Çok sevinmiştik. Karşı takıma hislerimizi, sevincimizle anlatmak istiyorduk. Bu olaydan sonra her pazar günü boş sahada maç yapıyorduk. Ama bir sabah boş sandığımız arsaya gidince gözlerimize inanamamıştık. Arsa üzerinde bir ev yapılıyordu. Arsaya taşlar, tuğlalar ve kiremitler yığılmıştı. Evet biraz sevinmiştik ama biraz da üzüldük. Belki buraya ev yaptıran ailenin bir çocuğu olabilirdi. O da bizim arkadaşımız olacaktı. Ve böylece tüm arkadaşlar yeni eve taşınacak olan ailenin çocuğuna en iyi şekilde davranmaya karar verdik. Sonunda ev bitti. Aile taşındı. Ama şu işe bakın ki ailenin çocuğu henüz 2 yaşındaydı. Hayal kırıklığına uğradık. Olsun; arsa artık bizim maç sahamız değil, mutlu bir ailenin yuvasıydı.

M.Tamer DİREKÇİ

Nurten NAZLI

Karikatür

LOKANTADA

Temel lokantaya girdi. Önce bir çorba, arkasından bir et yemeği, sonra bir et yemeği daha, hazım için iki soda, sonra bir sebze yemeği, bir sebze yemeği daha, en sonda da turfanda meyvelerden iki porsiyon... Derken garson, "Müessesemizin ikramıdır" diye bir kahve getirdi. Sonra da hesabı...

— Bu, nedur?

— Hesap, efendim!

— Dur bakayım, ben daha doymadım.

— Aman beyefendi, nasıl olur. Çorba içtiniz. İki et yemeği, iki sebze, üstüne de bolca meyve yediniz.

— Yedim ama doymadım. Zaten bende beş para yok, şimdi de bunların üstüne güzel bir dayak yiyeceğum!..

PALAVRA

— Uşaklar, ben hamsiyi çifte ile vururum.

— Amma atıyorsun ha, bundan büyük palavra olmaz.

— Olur, olur... Ne demiştum şimdi?

— Hamsiyi tüfekle vuraymışsın...

— Evet, öyle yaparım. Sonra benim av köpeği dalar denize, onu tutar, getirir!..

EN PARLAK DEVİR

Öğretmen yıl boyunca Osmanlı tarihini anlatmıştı. Ders yılı sonunda dediklerini özetledi, sonra sordu:

— Tarihin en parlak devri hangisidir?

Bir öğrenci cevap verdi:

— Cilalı taş devridir öğretmenim!..

Fıkra

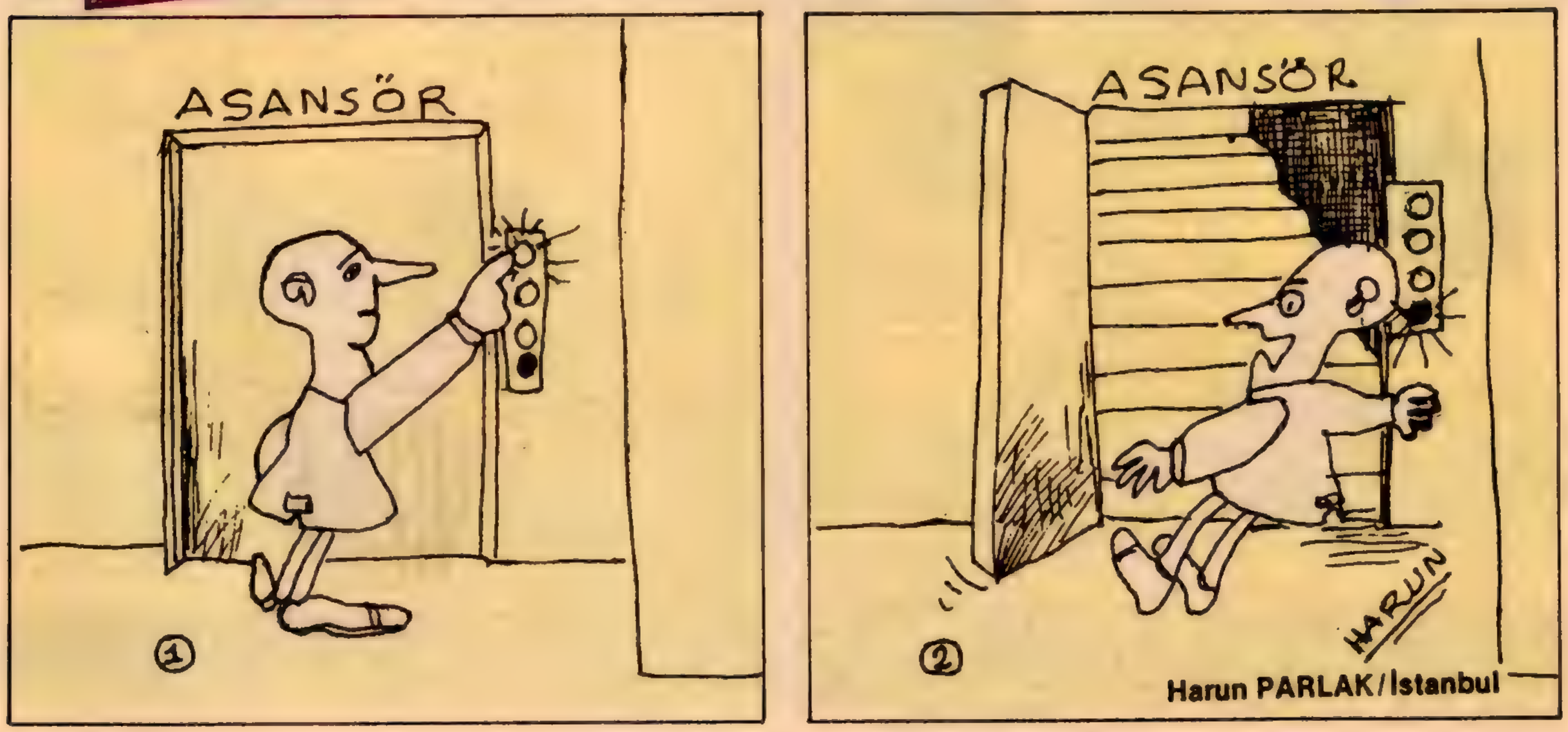

Harun PARLAK/İstanbul

CİMCİME

Babam iş için iki günlüğüne Kent dışına gidiyordu. Tabii bu arada meydan da bana kalıyordu.

HADİ HOŞÇAKALIN CUMAYA GÖRÜŞÜRÜZ.

GİDER GİTMEZ HEMEN TELEFON ET!

BENİM ŞEKERLERİ UNUTMA BABA!

ANNE, N'OLURSUN İZİN VER DE BU AKŞAM BEN DE SENİNLE YATAYIM.

CİMCİME!

N'OLUR, ANNE! BENİM KARYOLAM ARTIK KÜÇÜK GELİYOR UYUYAMIYORUM.

N'OLUR İZİN VER...

YAŞASIN! İZİN VERDİ! YAŞASIN!

YİHHUU!

EVET... TERLİKLERİM... PİJAMALARIM, ZİLLİ AYIM, AĞLAYAN BEBEĞİM VE MİLLİYET ÇOCUK DERGİSİ.. HEPSİ BURADA.

GÖREN DE SENİ YOLCULUĞA ÇIKIYORSUN SANIR.

KISKANÇ N'OLUCAK! ÇATLA DA PATLA İŞTE!

ANNE, BEN GELDİM!

YİHHU!

ŞPLAM!

HEY! BURASI SPOR SALONU DEĞİL!

ANA BU KARYOLA ÖYLE GENİŞKİ.. BURADA RAHATÇA SPOR YAPILIR.

RAHATLIKLA İKİ TAKLA ATILIR... HATTA IKI BUÇUK TAKLA BILE ATILIR...

RAHATÇA YÜZÜLEBİLİR..

UÇAN HALIYA BINILIR...

HER HAFTA BİRİNCİ HAMUR

ALTINA GİRİLİP ÇADIR YAPILIR...

...YATAĞIN UCUNA GELİP AŞAĞI BAKINCA DÖŞEME UÇURUMUN DİBİ GİBİ GÖRÜNÜR...AMA KENDİNİZİ GENE DE GÜVEN İÇİNDE DUYARSINIZ...

...İSTERSENİZ İKİ DAĞIN ARASINDAKİ VADİ ÜZERİNE KÖPRÜ YAPARSINIZ...

AMA BENCE BUNLARDAN DA GÜZEL OLAN BİRŞEY VAR. KORKAR VEYA KÖTÜ DÜŞ GÖRÜRSENİZ...

...ANNENİZ YANINIZDA-DIR!

AMICA

ANNE, SEN DE KÜÇÜKKEN ANNEANNEMLE BİRLİKTE YATAR MIYDIN?

EVET AMA ÇOK KÜÇÜKKEN...SONRA BENİM YERİMİ KEKARDEŞİM ALDI...

AMICA

PEKİ ANNEANNEMİN YATAĞI DA BÖYLE BÜYÜK MÜYDÜ?

ESKİ ANTİKA OYMALI BİR KARYOLA İDİ. İŞLEMELİ OYMALI BİR DE ÖRTÜSÜ VARDI.

AMICA

KIŞIN HAVALAR SOĞUK OLDUĞU İÇİN YATAĞIN ALTINA YAYLARIN ARASINA KIZGIN TUĞLA KOYARDI...

BU TUĞLALAR SABAHA KADAR ÄNCAK SOĞURDU...

ANNEANNEM DE SENİN GİBİ GECELİK GİYER MIYDI?

EVET AMA ONUNKİ, DANTELLİ FIRFIRLARI OLAN BİR ELBİSEYE BENZERDİ...

KAĞIDA OFSET 6 RENK BASKILI

ÜZERİNDE ÇİÇEK DESENLERİ DE YOKTU.

BZZZZZ

İNSAN PEKÂLÂ BU YATAKTA KENDİNİ ISSIZ BİR ÇÖLDE SANABİLİR...

YUMUŞAK ÇİÇEKLİ KUMLARA BATA ÇIKA YÜRÜDÜĞÜN İÇİN YORULURSUN..

AMA SANSIN VARSA KARŞINA BİR BİSİKLET ÇIKAR...

OOF POF POF

SONUNDA YASTIKLI TEPELERE VARIRSIN AMA...

ÜFF! PEDALLAR PAMUK GİBİ YUMUŞACIK OLDUĞUNDAN KOLAY ÇEVİREMEZSİN...

ANCAK BİSİKLET DEVRİLİRSE BİRŞEYÇİKLER OLMAZ.

CIMCIME! UYAN ARTIK!

NEN VAR SENİN! BÜTÜN GECE TEKMELEDİN, DURDUN BENİ!

SANKİ BİSİKLETE BİNER GİBİYDİN.

BÜTÜN GECE GÖZÜME UYKU GİRMEDİ. BU GECE GİDİP KENDİ YATAĞINDA YATSAN DAHA İYİ OLUR SANIRIM.

ANNE! BANA DA BÜYÜK KARYOLA ALSANA!

BÜYÜK KARYOLA MI?

EVET, BANA BÜYÜK KARYOLA ALIRSAN BEN DE SENİ BİR DAHA RAHATSIZ ETMEM. ANLAŞTIK MI?

ANSİKLOPEDİ EKİ VERİYOR!

ZAFER GANDHİ'NİN OLDU

8 Oscar'lı yılın «süper» filminde, ünlü Hintli lider Gandhi'yi, Ben Kingsley canlandırıyor...

BU yıl Oscar ödüllerinde en çok üç filmin adı geçiyordu: "**Gandhi**", "**Totsie**" ve "**E.T.**". Bunlardan "**Gandhi**" 11 dalda, "**Totsie**" on dalda ödüle adaydılar. Yılın en flaş filmi olan "**E.T**" ise dokuz dalda Oscar ödüllerine aday gösterilmişti.

55. Oscar ödülleri "**Gandhi**" adlı filmin kesin zaferiyle bitti. Bu film tam sekiz dalda Oscar ödülünü kazandı. Bu ödüllerin başında , "**En İyi Film**" Ödülü geliyor **Richard Attenbrough**, bu filmdeki çalışmasıyla En İyi Yönetmen Ödülü'nü kazandı, Filmde Mahatma (Yüce ruh demek) **Gandhi** rolünü oynayan **Ben Kingsley** de En İyi Erkek Oyuncu seçildi.

En iyi Kadın Oyuncu Ödülü'nü, ("Kramer, Kramer'e Karşı" adlı filmdeki anne rolüyle tanıdığımız) Merly Streep'in kazandığı Oscar'da, E.T de dört ödül kazandı. Bunlar "En İyi Özgün Müzik, En İyi Görüntü Efektifi, En İyi Ses Efektleri ve En İyi Ses" Oscarları..

Bu yıla damgasını basan "**Gandhi**" filminin kazandığı ödüller ise şunlar: "En İyi Film, En İyi Erkek Oyuncu, En İyi Yönetmen, En İyi Senaryo, En İyi Sinema Tekniği, En İyi Yapım Tekniği, En İyi Sanat Yönetimi, ve En İyi Kostüm Ödülleri.

"**Milliyet Yayınları**" arasında kitabı da yayımlanan "Gandhi" daha ödüller dağıtılmadan bir rekor kırmış ve toplam 11 dalda Oscar adayı olmuştu. Bu yıllar önce bir kez daha görüldü. O zaman da "Ben Hur" adlı film, 11 dalda ödül adayı olmuştu. "Gandhi" 11 daldan sekizinde Oscar kazanarak başarısını kanıtladı. On dalda aday olan Totsie ise, üç ödülle yetindi.

OSCAR HAKKINDA BİLMEDİKLERİNİZ

Her yıl Nisan ayı içinde "Oscar" ödülleri dağıtılır. Sinema dünyası uzun süre, bu ödülleri konuşur: Sonuçları tartışır. Oscar'ın bir adı da "Akademi Ödülü"dür.

1931 yılına kadar ödülün adı "Akademi Ödülü" idi, heykelciğin ise adı yoktu. O yıl, akademi başkanının sekreteri değişti. İşe yeni başlayan sekreter, çalışma odasında akademi bölümünün modelini görünce "A, bu benim Oscar amcama benziyor" dedi. Bu isim çok tuttu, o yıldan sonra ödüller "Oscar ödülleri" olarak anılmaya başlandı.

Oscar ödüllerinin bir özelliğine daha değinelim: Sadece Oscar ödülü kazanmak değil, bu ödüle aday gösterilmek de, başarı olarak kabul edilmektedir. Çünkü Oscar ödülleri sırasında önce her dalda en çok 5 aday seçilir. Kesin sonuç, bu adaylar arasında yapılan ikinci seçimle alınır.

Bugün de dağıtılan ve Oscar diye bilinen bu heykelcik 2.5 kilo ağırlığında, 32 santim boyundadır.

ERDEM ŞENER

NÜKHET DURU'NUN YENİ FİLMİ

Nükhet Duru sinemaya 5 yıllık bir ara vermiş, ondan sonra da "Düşkünüm Sana" adlı bir filmde Fikret Hakan ve Faruk Peker'le oynamıştı. Bu filmin iyi hasılat yapması üzerine yapımcı yönetmen Melih Gülgen hemen Nükhet Duru ile bir film daha çevirmeye karar verdi. Ancak bu filmin çekim yeri belli değil. Çünkü Nükhet Duru'nun Paris'te bir müzikalde başrol oynaması sözkonusu... Eğer bu gerçekleşirse filmin önemli bir bölümü Fransa'da çevrilecek. Olmazsa, çekimlerin tümü Türkiye'de yapılacak.

TV'DE YERLİ YAPIMLAR ÇOĞALDI

TRT'de birçok yapımcı ve yönetmen, yeni yapımlar için kolları sıvadılar. Hazırlıklar yapıldı, kadrolar kuruldu, çekimlere başlandı. Bunların bir bölümü bitti, bir bölümü bitmek üzere... Bir bölümünün ise, çekimine bugünlerde başlanıyor. Aşağıda başlanan ve biten tüm yerli yapımları tek, tek sunuyoruz:

YALANCI DÜNYA: Orhan Kemal ın aynı adlı romanından televizyona uyarlandı."Yalancı Dünya" tıpkı "Beyazperde" ve "Bebekler Vadisi" gibi sinema çevrelerini konu edinen bir yapıt. Yönetmeni Ünsal Küpeli... 4 bölümlük bu dizide Yasemin Cenkel, Zeynel Karaca, Eray Özbal, Ucur Kıvılcım'ı izleyeceğiz.

YORGUN SAVAŞÇI: Kemal Tahir'in aynı adlı romanından Halit Refiğ eliyle uyarlanan dizinin konusu Kurtuluş Savaşı yıllarında geçiyor. 7 - bölümlük bu dizi, yaklaşık 4 yıl süren bir çalışma sonucu bitirildi. Yayına hazır durumda.

KÜÇÜK AĞA: Bu da "Yorgun Savaşçı" gibi kurtuluş savaşı yıllarında geçiyor. Tarık Buğra'nın aynı adlı romanından uyarlanan dizinin çekimine yeni başlandı. Yücel Çakmaklı'nın yönettiği dizide Fikret Hakan, Eşref Kolçak, Erol Taş, Haluk Kurdoğlu, Çetin Tekindor oynuyorlar. Dizi, 12 bölümden oluşacak.

KANUN ADAMI: Müşfik Kenter, Orçun Sonat, Nil Burak, Kamran Yüce'nin rol aldığı bir polisiye dizi... Orhan Elmas'ın yönettiği dizinin iki bölümü çekildi. Önce bunlar yayınlanacak, seyirci beğenirse "Kanun Adamı" 6 veya 8 bölümlük dizi olacak.

SERGÜZEŞT: Sami Paşazade Sezai'nin romanından uyarlanan "Sergüzeşt" (serüven) bir TV filmi. Naci Çelik yönetti: Nurhan Nur, Ahmet Evintan, Şule Öner, Benek Aksoy oynadılar. "Ünlü Türk Roman ve Hikâyeleri Dizisi"nin bir bölümü olarak bu ay içinde, ekrana gelecek.

(Sürecek)

SİNEMA TELEVİZYON

MÜJDAT GEZEN KONSERVATUVARA ÖĞRETMEN OLDU

Tiyatro, müzik, bale gibi sanat dallarında öğretim yapan İstanbul Belediye Konservatuvarı tiyatro bölümü'nde bir öğretmen var. Müjdat Gezen, bölüm öğrencilerine geleneksel temaşa sanatları dersi veriyor. Gezen 1961'de öğrenci olduğu konservatuvara 22 yıl sonra öğretim görevlisi olarak dönmekten çok mutlu.

"La Sylphide" yapıtından bir sahne görülüyor...

TİYATROLAR

Geçen haftaki yazımda, balenin ne olduğunu kısaca anlatmış ve geçmişine ilişkin bazı bilgiler vermiştim. Bu hafta da size bu sanatın yurdumuzdaki gelişmesinden söz edeceğim.

Hepinizin bildiği gibi, büyük Atatürk'ümüz bilime olduğu kadar güzel sanatlara da çok önem verirdi. Çağdaş Türk tiyatrosu onun yüreklendirmesiyle gelişmiş, Devlet Konservatuvarı onun zamanında kurulmuştur. Ancak Atatürk, ulusal balemizin ve bale sanatçılarımızın çalışmalarını göremeden öldü.

Ülkemizde ilk bale okulunun kuruluşu 6 Ocak 1948'dedir. Bu amaçla İngiltere'den çağrılan Dame Ninette de Valois'nin Yeşilköy'de açtığı okul üç yıl sonra Ankara'ya taşındı ve Devlet Konservatuvarına bağlandı. 9 yıllık bir öğrenim sonunda 1957 yılında bale okulu ilk mezunlarını verdi. O günden bugüne, Türk bale sanatı, çok daha uzun ve köklü bir geçmişi olan yabancı bale topluluklarıyla boy ölçüşecek düzeye ulaşmıştır. (Sürecek)

TAHİR ÖZÇELİK

PUL KÖŞESİ

TELGRAFÇI HAMDİ BEY'İ ANMA PULU

İstanbul'da Apa Ofset Basımevinde ofset usulü ile 41×26 mm boyutunda ve 100'lük tabakalar halinde bastırılan 35 lira değerli bu pul, 16 Mart 1983 günü satışa çıkarılmıştır. Pulun kompozisyonu Foto-Ressam Burhan Özak tarafından hazırlanmıştır.

Hamdi Bey, 1890 yılında Manastır'da (Bitolj) doğmuştur. İstanbul işgal edildiğinde telgraf memuru olarak görev yapıyordu. İşgal haberlerini haberleşmedeki tüm olumsuzluklara rağmen ayrıntılı olarak telgrafla 16.3.1920'de Mustafa Kemal Atatürk'e bildirmiştir.

çılgınlar ormanı

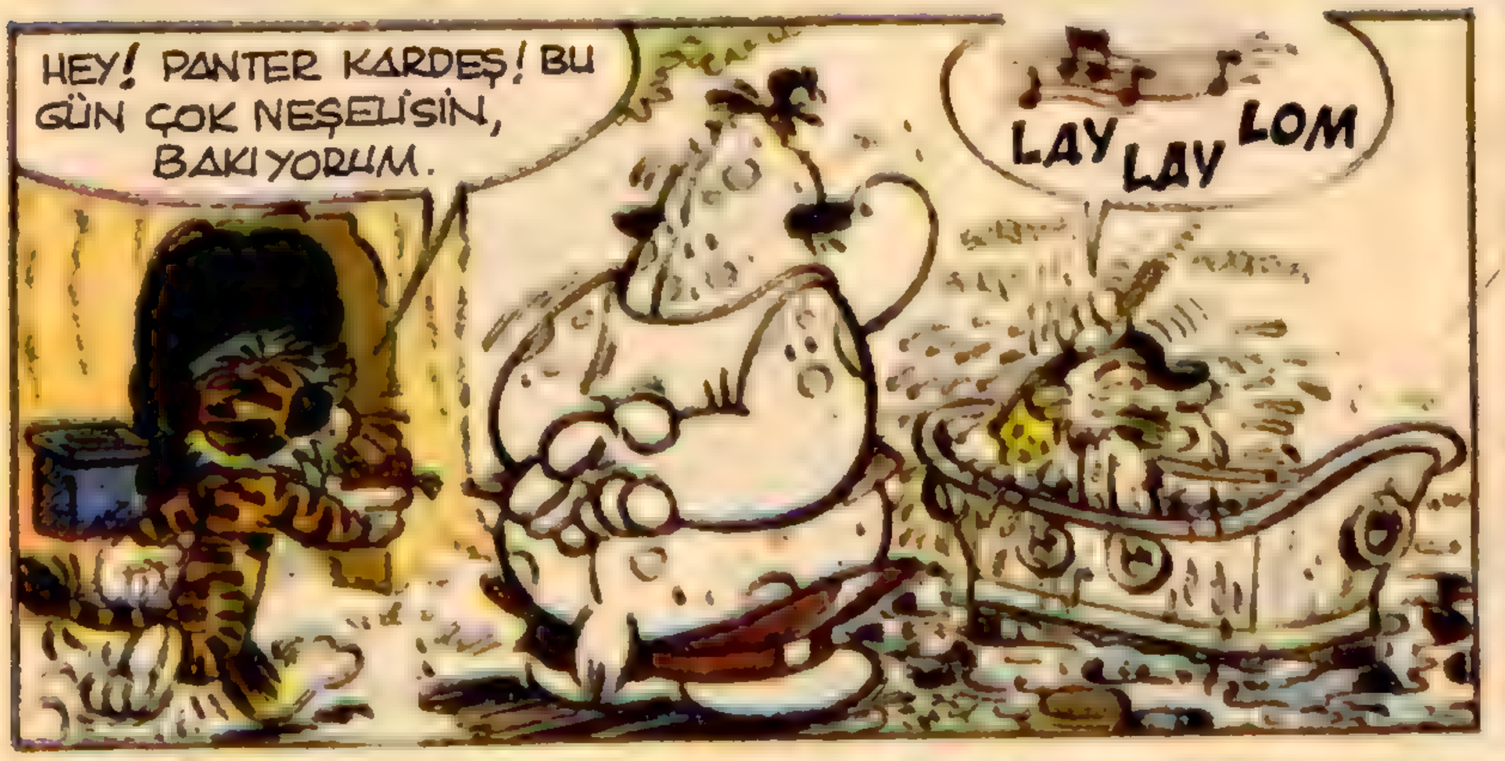

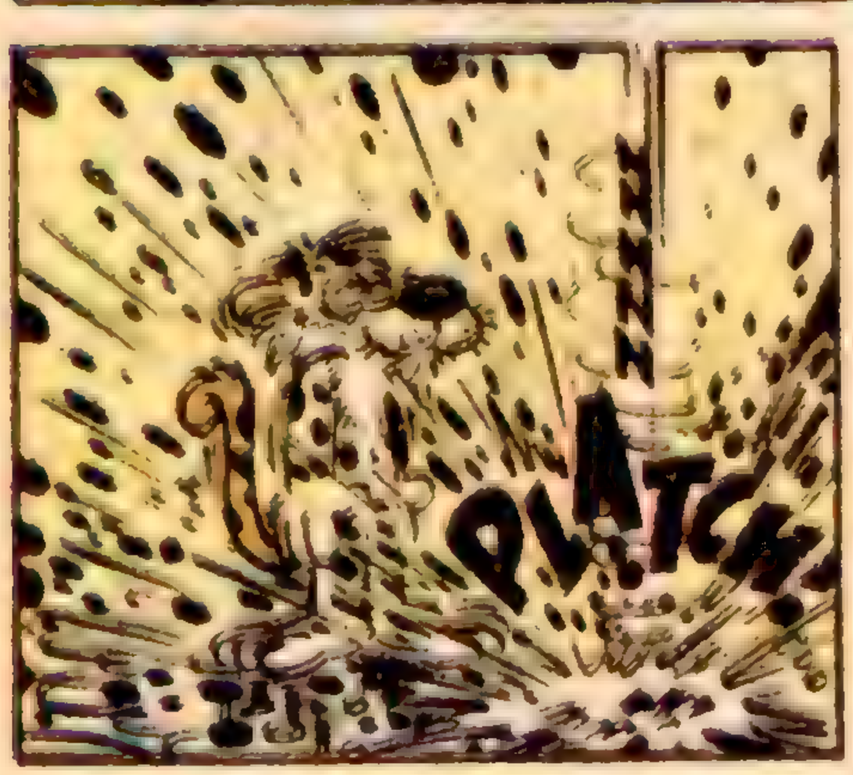

GADDAR DAVUT

NURI KURTCEBE

SONUNDA KUTUYU ELEGEÇİRDİM, AMA ŞİMDİ DE KİMBİLİR, DÜNYANIN HANGİ UCUNDAYIM... SELÇUKİSTAN'A GİTMEK İÇİN NE YANA YÜRÜYECEĞİZ Kİ?

HADİ ŞU TARAFA DOĞRU KERİZ GİBİ ARŞINLIYALIM BAKALIM. BU KARANLIKTA DA Bİ YERE TOSLAMADAN GİDEBİLİRSEM HELAL OLSUN BANA.. HOP HOP, DEĞMESİN, YAĞLI BOYAAA!

EPEY SONRA.

Bİ YERLERE ÇIKTIK GALİBA. İLERDEKİ IŞIK NE OLA Kİ?..

BEDEVİLERMİŞ ∠.. OH! OH!.. DEVELERE BAK! YAŞADIK∠..

İYİ AKŞAMLAR BEDEVİ BEYLER...

HI?. BU DA KİM? EBU-MURŞİT?

POLİS OLMASIN?..

HİÇ Mİ POLİS GÖRMEDİN BE! TIPIŞ TIPIŞ YOLUNMAYA GELEN KAZIN BİRİ İŞTE∠..

EVİ DEDİN LAN EBU HURŞİT KİH KİH...

SATILIK DEVENİZ VAR MI?..

PARAN VAR MI?

TANESİ 1000 KAYME AMA SANA 2000 E OLUR...

2000 Mİ?.. YANIMDA PEK BOZUK PARA BULUNDURMAM AMA GENE Bİ BAKAYIM. HIMM EVET∠..

YOK.

YAZIK, DEMEK ÜSTÜNDE PARA YOK ha.

NEYSE... ALTIN KOLYE BİLEZİĞİN DE Mİ YOK?

YOK.

BANKA CÜZDANI KREDİ KARTI FALAN?..

SAVUNMA BORÇLANMASI TAHVİLİ DE OLUR?..

ANANDAN BABANDAN DA MI? BİR ŞEY KALMADI SANA?.. ARSA, HAN, HAMAM TARLA, DÜKKAN HA?

KALMADI VALLA...

ZENGİN ENİŞTEN, ABLAN, YENGEN, DALGAN DULGAN DA MI YOK LAN?..

YOK...

ARAMAZ.

BAŞINA BİR MOK GELSE KİMSE ARAMAZ MI SENİ BE? YATACAK YERİN YOK LAN?..

DURUN BİR DAKKA!

..BUNUN İÇİNDE NE VAR PEKİ?.. SAKIN ÇİL ÇİL ALTINLARLA DOLU OLMASIN BU KUTU?

O KUTU MU?..

HORRRR

VALLA, DOĞRUSU İÇİNDE NE OLDUĞUNU BEN DE BİLMİYORUM, BEDEVİ AMCA... BİR ŞEYLER TIKIRDIYO, AMA AZCIK DA SU GİRDİ İÇİNE, DİNLE BAK?..

VER BAKİİM ŞUNU...

FOSURT FOSURT FOSURT

YOO... KUSURA BAKMA, AMA O İMKÂNSIZ İŞTE... KUTU BENİM DİİL...

HAYYTT!

?

VER LAN O KUTUYU CÜCÜK! YOLSUZLUKTAN ZATEN İMANIMIZ GEVREMİŞ, Bİ DE SENİNLE Mİ OYNIICAZ BURDA?

TAK!

ZINK!

ANA!..

TEMİZLE ŞUNU EBU-MURŞİT.. AZ KALSIN BENİ NE BİÇİM ÖLDÜRECEKTİ GÖRDÜNMÜ!

MERAK ETME EBU-HURŞİT ŞİMDİ SÜLALESİNİ GIRÇ-MIRÇLIICAM

HADİ BAKALIM Bİ DE SENİ GÖRELİM

GÖRECEKSİN ŞİMDİ

FOŞŞ..

PETROL..PETROL YAŞA BE!.. ZENGİN OLDUK... ZENGİİİİN!

AZ SONRA

YARISI BENİM DİYORUM LAN BEN BULDUM...

NAH SEN BULDUN KILIÇ BENİMDİ HEPSİ BENİM

ŞAMATAYI KESİNDE UYUYALIM BE DEVEOĞLU DEVELER

AL İŞTE!.. BİRİ UYANDIRIR BİRİ BİNER... İŞİN YOKSA GECENİN BU SAATİNDE DEVE GİBİ TABAN TEP!.

ÇATA PATA KUT!..

CINGIR

MINGIR

OHH!.. NİHAYET YOL BİTTİ... SONUNDA MEMLEKETE SAĞ SALİM DÖNDÜK.

ÖMÜR BİTER YOL BİTMEZ ESAS BEN BİTTİM...

Sürecek

Çocukların neşesi

HOP ZIP

HOP ZIP...

Çocuklar... HOP ZIP adını unutmayın! Bu yaz HOP ZIP yazı olacak... Neşe, coşku, hareket dolu. Hoplayın, zıplayın... zıplayın, yazın tadını çıkarın.

Hop Zip "Neşe, coşku, hareket"

HOP ZIP BİR METALKON A.Ş. İMALATIDIR.
Kabataş - set üstü 37/a İST Tel: 499877 - 458528

AJANS-REPA

İkinci Adresiniz:

70 yıllık tecrübe, ciddiyet, istikrar ve tam güvence Türkbank'ta.

"İKİNCİ ADRESİNİZ"

TÜRK TİCARET BANKASI
TÜRKBANK

İSGÜDER REKLAM AJANSI 67 74 26 - 27